

Vigilància epidemiològica de les Infeccions de Transmissió Sexual (ITS) a Catalunya

Informe anual 2021

Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

Centre d'Estudis Epidemiològics
sobre les Infeccions de Transmissió
Sexual i Sida de Catalunya

Autors:

Centre d'Estudis Epidemiològics sobre les Infeccions de Transmissió Sexual i Sida de Catalunya (CEEISCAT)

Alguns drets reservats

© 2022, Generalitat de Catalunya. Departament de Salut.

Els continguts d'aquesta obra estan subjectes a una llicència de Reconeixement-NoComercial-SenseObresDerivades 4.0 Internacional.

La llicència es pot consultar a la [pàgina web de CreativeComons](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Edita:

Centre d'Estudis Epidemiològics sobre les Infeccions de Transmissió Sexual i Sida de Catalunya (CEEISCAT)

28 de novembre de 2022

URL:

www.ceeiscat.cat

Suggeriment per a la citació de l'informe complet:

Centre d'Estudis Epidemiològics sobre les Infeccions de Transmissió Sexual i Sida de Catalunya (CEEISCAT). Vigilància epidemiològica de les Infeccions de Transmissió Sexual (ITS) a Catalunya. Informe anual 2021. Badalona: CEEISCAT; 2022.

Sumari

1	Introducció	5
2	Metodologia	6
3	Resum executiu	7
4	Infecció genital per clamídia D-K	10
4.1	Situació epidemiològica de l'infecció genital per clamídia a Catalunya	10
4.1.1	Casos notificats d'infecció genital per clamídia a Catalunya l'any 2021 i la seva evolució per al període 2016-2021	10
4.1.2	Anàlisi descriptiva dels casos notificats d'infecció genital per clamídia a Catalunya l'any 2021.	10
5	Infecció gonocòccia	16
5.1	Situació epidemiològica de la gonocòccia a Catalunya	16
5.1.1	Casos notificats de gonocòccia l'any 2021 i la seva evolució per al període 2012-2021 ...	16
5.1.2	Anàlisi descriptiva dels casos notificats de gonocòccia a Catalunya l'any 2021.	16
6	Sífilis infecciosa	23
6.1	Situació epidemiològica de la sífilis infecciosa a Catalunya.....	23
6.1.1	Casos notificats de sífilis infecciosa l'any 2021 i la seva evolució per al període 2012-2021	23
6.1.2	Anàlisi descriptiva dels casos notificats de sífilis infecciosa a Catalunya l'any 2021.....	23
7	Limfogranuloma veneri	30
7.1	Situació epidemiològica del Limfogranuloma veneri a Catalunya	30
7.1.1	Casos notificats de Limfogranuloma veneri l'any 2021 i la seva evolució per al període 2012-2021	30
7.1.2	Anàlisi descriptiva dels casos notificats de Limfogranuloma veneri a Catalunya l'any 2021	30
8	Herpes genital.....	35
8.1	Situació epidemiològica de l'herpes genital a Catalunya	35
8.1.1	Casos notificats d'herpes genital a Catalunya l'any 2020 al SNMC i la seva evolució per al període 2012-2021.....	35
8.1.2	Anàlisi descriptiva de notificacions d'herpes genital.....	35
9	Infecció per tricomones.....	38

9.1	Situació epidemiològica de les tricomonos a Catalunya	38
9.1.1	Casos notificats de tricomonos a Catalunya l'any 2020 al SNMC i la seva evolució per al període 2012-2021.....	38
9.1.2	Anàlisi descriptiva de notificacions de les tricomonos.....	38
10	Conclusions	41
11	Referències bibliogràfiques	43
12	Taules	44

1 Introducció

Les infeccions de transmissió sexual (ITS) constitueixen un problema important de salut pública tant per la seva magnitud com per les seves complicacions i seqüeles si no es realitza un diagnòstic i tractament precoç. A més a més, constitueixen una important càrrega econòmica.

Les ITS sotmeses a vigilància són la sífilis infecciosa, la gonocòccia i el limfogranuloma veneri declarades com a malaltia de declaració obligatòria (MDO) des de l'any 2006 (Decret 391/2006, de 17 d'octubre¹) i la infecció genital per clamídia des de l'any 2015 (Decret 203/2015, de 15 de setembre²). A més, són MDO les ITS congènites, sífilis congènita, declarada com a MDO des de 1997 i l'oftalmia neonatal per clamídia i/o gonococ i la pneumònia per clamídia (Decret 203/2015, de 15 de setembre²). A partir del Decret 203/2015, de 15 de setembre², pel qual es regula el sistema de notificació de les MDO i brots epidèmics, aquestes infeccions subjectes a vigilància s'adeqüen a la normativa europea. A més a més, i a partir del Sistema de notificació microbiològica de Catalunya (SNMC), que recull informació microbiològica dels diagnòstics etiològics seleccionats (Decret 203/2015, de 15 de setembre²), es vigilen l'herpes genital i les tricomones.

Les dades presentades en el present informe es basen en l'anàlisi de les declaracions de les ITS sotmeses a vigilància, segons definició de cas³ realitzades al Registre de les ITS de Catalunya, i té com a objectius descriure les característiques epidemiològiques dels diagnòstics d'ITS per a l'any 2021 i la seva evolució en els darrers deu anys.

2 Metodologia

La definició de cas de les ITS utilitzada a Catalunya per a la vigilància epidemiològica és l'adoptada a la Comissió de Vigilància Epidemiològica de Catalunya, a la Xarxa Nacional de Vigilància Epidemiològica, segons les recomanacions de l'ECDC³. Cada cas declarat a la xarxa de vigilància epidemiològica de Catalunya (DECRET 203/2015¹) s'acompanya d'una enquesta on es recull informació epidemiològica i clínica de cada cas d'ITS.

S'han analitzat les dades dels casos declarats d'infecció genital per clamídia, gonocòccia, sífilis infecciosa, limfogranuloma veneri, herpes genital i tricomonos corresponents a l'any 2021 i s'ha analitzat l'evolució temporal per al període 2012-2021 de la sífilis infecciosa, la gonocòccia i el limfogranuloma veneri i a partir de l'any 2016 per a la infecció genital per clamídia. Les dades d'herpes genital i tricomonos s'analitzen a partir del SNMC. Les taxes per 100.000 habitants han estat calculades en base a les dades aportades per l'Institut d'Estadística de Catalunya (idescat) segons el total de població a 1 de gener de l'any incident. L'índex epidèmic acumulat (IEA) s'ha calculat com el quocient entre el nombre de casos presentats l'any en estudi (en aquest cas l'any 2021) i la mediana dels casos declarats en els cinc anys anteriors. Un índex entre 0,76 i 1,24 indica que la incidència de la malaltia es troba al marge de normalitat. Un valor de l'índex igual o inferior a 0,75 situa la incidència en el nivell baix, mentre que un índex igual o superior a 1,25 indica que la malaltia ha presentat una incidència elevada.

3 Resum executiu

Objectius:

- Quantificar els diagnòstics de sífilis infecciosa, gonocòccia, limfogranuloma veneri, infecció genital per clamídia, herpes i tricomones per a l'any 2021 així com la seva evolució temporal.
- Descriure les característiques epidemiològiques de les persones diagnosticades per aquestes infeccions.
- Contribuir a la vigilància epidemiològica nacional e internacional d'aquestes infeccions.

Principals resultats:

Durant els darrers anys a Catalunya, es confirmava un augment significatiu en el nombre de casos d'ITS declarats als sistemes de vigilància tal i com succeïa a nivell europeu⁴⁻⁷ i estatal⁸, presentant-se en la majoria d'ocasions com el grup d'infeccions amb major nombre de casos declarats entre les malalties de notificació obligatòria i amb increments anuals mitjans del 43,9% en global i amb un total de 17974 ITS declarades l'any 2019. L'any 2020, en plena expansió de la pandèmia per Covid-19, el creixement en el nombre de casos d'ITS es va veure alterat, produint-se una baixada en el nombre de notificacions del 19,3% en global. L'any 2021 es retornen a nivells pre-pandèmics amb un increment en el nombre de casos del 37,4% respecte l'any anterior i un total de total de 19866 ITS notificades.

Infecció genital per clamídia

La taxa global de clamídia ha incrementat en un 40,0% respecte el 2020, amb un increment mitjà dels darrers cinc anys del 49,7%, passant dels 24,3 casos per 100.000 habitants l'any 2016 als 140,2 casos al 2021 amb un total de 10851 casos notificats al 2021. El 53,6% dels casos van ser dones amb una raó home : dona de 0,9 que s'ha mantingut estable els darrers anys i per una taxa en les dones l'any 2021 del 147,6 casos per cada 100000 habitants i de 132,5 casos en els homes. Per al període 2016-2021, la taxa s'incrementava amb una mitjana del 60,2% per als homes i del 44,2% en les dones. L'any 2021, la taxa en homes s'incrementava més que en les dones respecte l'any anterior, 48,1% i 33,8%, respectivament. L'edat mitjana dels casos es situa en 28 anys, essent les dones més joves que els homes, 25 i 32 anys, respectivament i el 48,7% dels casos són en menors de 25 anys. El 16,8% dels casos van ser en persones nascudes fora l'Estat espanyol amb una taxa que es el triple a la dels autòctons, 146,2 casos i 49,1 casos, respectivament. La taxa en estrangers ha estat el doble de mitjana a la dels autòctons des de l'any 2016. El grup de transmissió majoritari tant per a l'any 2021 com en els darrers deu anys han estat les dones heterosexuales amb el 72,0% dels casos de mitjana. La coinfecció amb el VIH es situava en el 3,6%.

Gonocòccia

La taxa global de gonocòccia ha incrementat en un 44,1% respecte el 2020, amb un increment mitjà dels darrers deu anys del 32,7%, passant dels 8,9 casos per 100.000 habitants l'any 2012 als 86,2 casos al 2021 amb un total de 6674 casos notificats al 2021. El 83,1% dels casos han estat homes amb una raó home : dona de 5. Per al 2021, la taxa en homes es va situar en 146,1 casos per cada 100000 habitants i en 28,6 casos per les dones. La mitjana d'edat dels casos va ser de 33 anys, essent les dones més joves, 28 anys, que els homes, 34 anys. El 25,0% dels casos eren menors de 25 anys. El 20,0% dels casos es van diagnosticar en persones nascudes fora l'Estat espanyol amb una taxa de 45,58 casos, 1,3 vegades superior a la dels autòctons amb 35,0 casos. El 58,1% dels casos van ser en HSH, via predominant dels darrers deu anys amb una mitjana anual del 55,0% dels casos per via de transmissió. El 27,1% i el 14,0% van representar dones i homes heterosexuales per a l'any 2021. En els darrers deu anys incrementa més la proporció en dones heterosexual (3,5%) i HSH (4,1%) respecte els homes heterosexual que disminueixen la seva proporció un 6,8%). La coinfecció pel VIH va ésser del 10,9% en global arribant al 27,8% en els HSH.

Sífilis infecciosa

La taxa global de sífilis infecciosa ha incrementat en un 11,3% respecte el 2020, amb un increment mitjà dels darrers deu anys del 18,4%, passant dels 7,9 casos per 100.000 habitants l'any 2012 als 25,7 casos al 2021 amb un total de 1986 casos notificats al 2021. El 88,5% dels casos han estat homes amb una raó home : dona de 8 i una taxa de 46,3 casos en homes i de 5,8 en dones. La taxa en els homes ha estat 7 vegades superior a la de les dones per al període 2012-2021. La mitjana d'edat dels casos va ser de 39 anys, 40 anys per les dones i 39 anys pels homes i un 10,2% dels casos eren menors de 25 anys. El 22,9% dels casos es van produir en persones nascudes fora de l'Estat espanyol amb una taxa de 14,3 casos i de 9,3 en autòctons. Les taxes en les persones nascudes fora de l'Estat espanyol per a tot el període 2012-2021 han estat el doble a la dels autòctons. El 76,7% dels casos van ser en HSH, via predominant dels darrers deu anys amb una mitjana del 79,0% dels casos per via de transmissió. En els darrers deu anys, incrementa la proporció d' HSH un 4,5% de mitjana anual, tot i que també ho fan les dones heterosexuals un 3,0% de mitjana anual i sobretot en els darrers 5 anys. La coinfecció pel VIH es situava en el 19,1% l'any 2021 incrementant fins al 36,9% i el 44,9% en els HSH i transsexuals, respectivament

Limfogranuloma veneri

La taxa global de limfogranuloma veneri ha incrementat en un 7,7% respecte el 2020, amb un increment mitjà dels darrers deu anys del 23,1%, passant dels 0,7 casos per 100.000 habitants l'any 2012 als 4,6 casos al 2021 amb un total de 355 casos notificats al 2021. El 97,7% dels casos van ser homes, tendència que s'ha mantingut estable durant el període 2012-2021. La mitjana d'edat es va situar en 37 anys, un 10,4% eren menors de 25 anys. El 35,9% dels casos es van produir en persones nascudes fora

l'Estat espanyol amb una taxa de 4,8 casos per cada 100000 habitants i de 1,6 en autòctons. Els HSH han estat la via de transmissió més freqüent amb el 94,0%, percentatge que s'ha mantingut estable els darrers deu anys. La coinfecció pel VIH va ésser del 22,8% en global arribant al 33,6% en els HSH.

Herpes genital

La taxa global d'herpes va incrementar de mitjana els darrers deu anys un 12,3% situant-se al 2021 amb una taxa de 22,2 casos per 100.000 habitants. El 68,6% dels casos van ser dones i el 39,2% es va situar en el grup d'entre els 20-29 anys. Les taxes s'han multiplicat fins a 3 vegades per als homes i per 5 per a les dones del 2012 al 2021.

Tricomones

La taxa global de tricomones va incrementar de mitjana els darrers deu anys un 25,3% situant-se al 2021 amb una taxa de 18,8 casos per 100.000 habitants. El 91,9% dels casos van ser dones i el 29,0% es va situar en el grup d'entre els 40-49 anys. Per al període 2012-2021 la taxa va incrementar més en homes que en dones, fins a 19 vegades en homes i 5 en dones.

4 Infecció genital per clamídia D-K

4.1 Situació epidemiològica de l'infecció genital per clamídia a Catalunya

4.1.1 Casos notificats d'infecció genital per clamídia a Catalunya l'any 2021 i la seva evolució per al període 2016-2021

L'any 2021, la taxa global de clamídia va incrementar en un 40,0% respecte el 2020, amb un increment mitjà dels darrers cinc anys del 49,7%, passant dels 24,3 casos per 100.000 habitants l'any 2016 als 140,2 casos al 2021 amb un total de 10851 casos notificats al 2021 (Figura 1). L'IEA es va situar en 1,85.

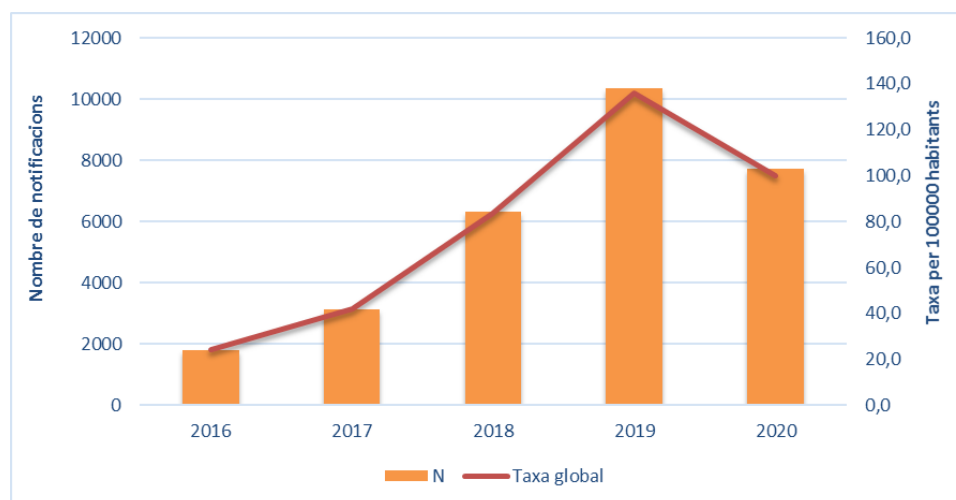

Figura 1. Evolució de la taxa per 100000 habitants dels casos notificats d'infecció genital per clamídia, Catalunya, 2016-2021.

4.1.2 Anàlisi descriptiva dels casos notificats d'infecció genital per clamídia a Catalunya l'any 2021.

Infecció genital per clamídia segons Regió Sanitària

L'any 2021, les diferències entre les taxes en les Regions Sanitàries van oscil·lar entre els 172,0 casos per 100.000 habitants a la Regió Sanitària de Barcelona fins als 32,7 casos a l'Alt Pirineu i Aran (figura 2).

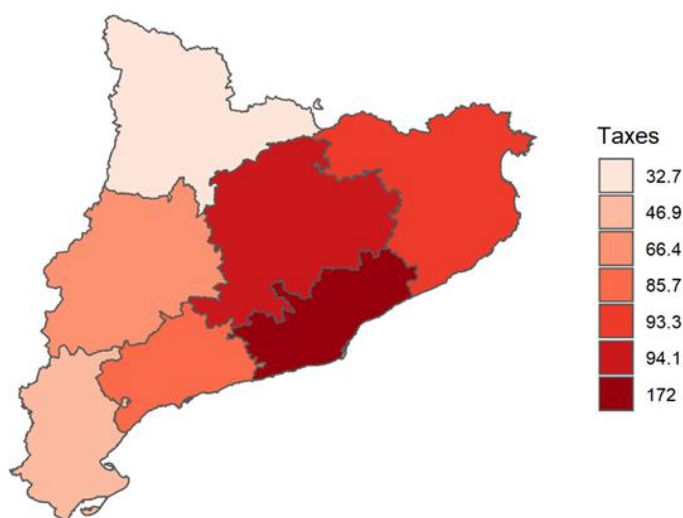

Figura 2. Distribució de la taxa per 100000 habitants dels casos d'infecció genital per clamídia segons Regió Sanitària, Catalunya 2021.

Infecció genital per clamídia segons sexe i edat

L'any 2021, els homes van representar el 46,4% (5033) dels casos mentre que les dones el 53,6% (5818) amb una raó home : dona de 0,9 que ha disminuït des de el 2016 on es situava en un 0,5. Durant el període 2016-2021, la taxa per 100000 habitants va incrementar més en els homes que en les dones, 60,2% i 44,2%, respectivament de mitjana anual (figura 3) i per tant, les taxes en dones s'han multiplicat per 4 des de el 2016 al 2021 i per 7 en els homes. Per a l'any 2021, la taxa en homes es va situar en 132,5 casos i 147,6 casos per a les dones. El 4,5% (261) de les dones estaven embarassades al moment del diagnòstic.

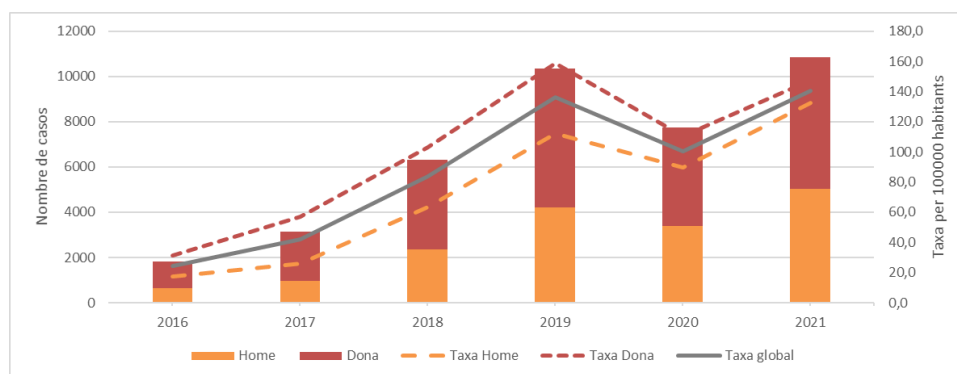

Figura 3. Evolució de la taxa per 100000 habitants de la infecció genital per clamídia segons sexe, Catalunya 2016-2021.

La mitjana d'edat dels casos d'infecció genital per clamídia va ésser de 28 anys, 32 anys per als homes i 25 anys per les dones. Segons grup d'edat, el nombre de casos

notificats va ser superior en el grup de 20-29 anys tant en el global com per homes i dones (46,8%, 41,1% i 54,6%, respectivament). El 48,7% dels casos es van notificar en menors de 25 anys (figura 4). L'any 2021 es van declarar un cas d'oftalmia neonatal per clamídia.

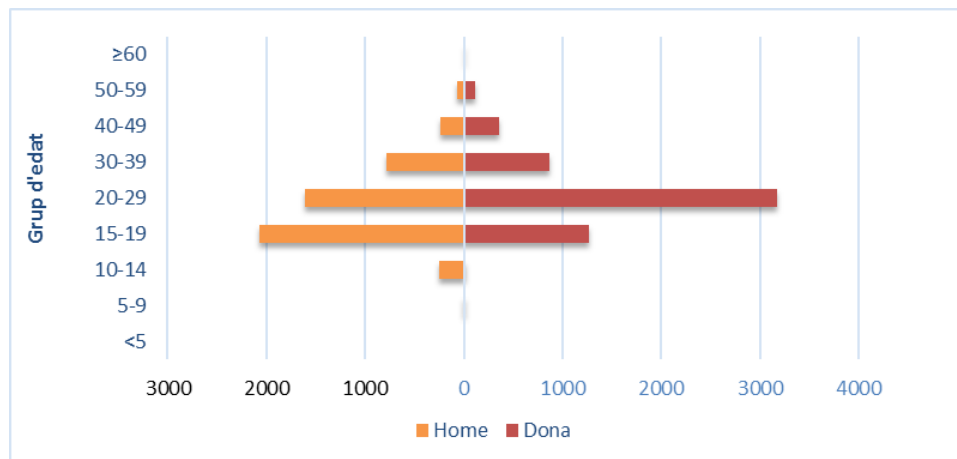

Figura 4. Distribució del nombre de casos notificats d'infecció genital per clamídia segons grup d'edat i sexe, Catalunya, 2021.

Infecció genital per clamídia segons país de naixement

La informació sobre el país de naixement es va reportar en el 46,2% dels casos notificats. D'aquests, el 63,9% (3189) corresponien a persones nascudes a l'Estat espanyol i el 36,4% restant (1828) a persones nascudes fora de l'Estat espanyol, majoritàriament de la regió de la OMS de l'Àfrica subsahariana (50,1%) i l'Amèrica Llatina i Carib (44,1%) (figura 5).

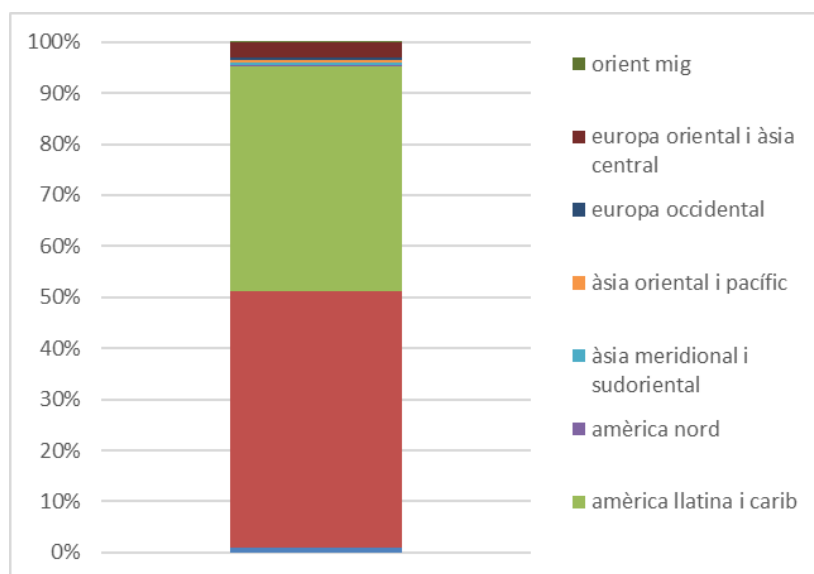

Figura 5. Distribució dels casos d'infecció genital per clamídia segons país de naixement (regions OMS) entre els nascuts fora de l'Estat espanyol, Catalunya 2021.

La taxa en persones nascudes a l'Estat espanyol corresponia a 49,1 casos per 100.000 habitants respecte els 146,2 casos per cada 100.000 habitants en els nascuts fora de l'estat. La taxa en els nascuts fora l'estat ha estat el doble de mitjana a la dels nascuts a l'estat per a tot el període 2016-2021 amb un increment mitja anual del 60,5% en la taxa en les persones nascudes fora l'Estat espanyol i un 37,9% en els nascuts a l'Estat espanyol (figura 6).

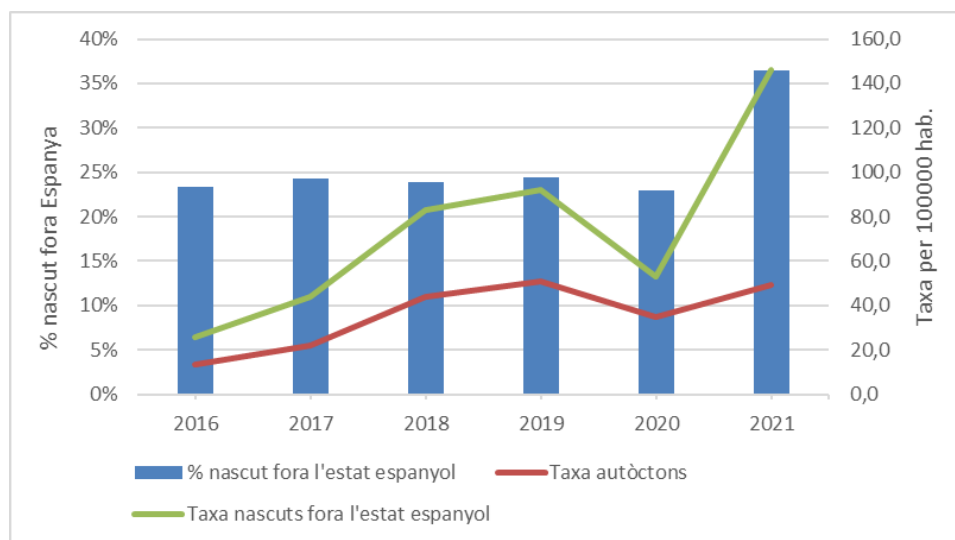

Figura 6. Evolució de la taxa per 100000 habitants dels casos notificats de clamídia segons país de naixement, Catalunya, 2016-2021.

Segons sexe, l'any 2021 tant els homes com les dones nascudes a l'Estat espanyol es van veure més afectats que els nascuts fora l'estat, 64,4%, 63,0%, 35,6% i 37,0%, respectivament (figura 7).

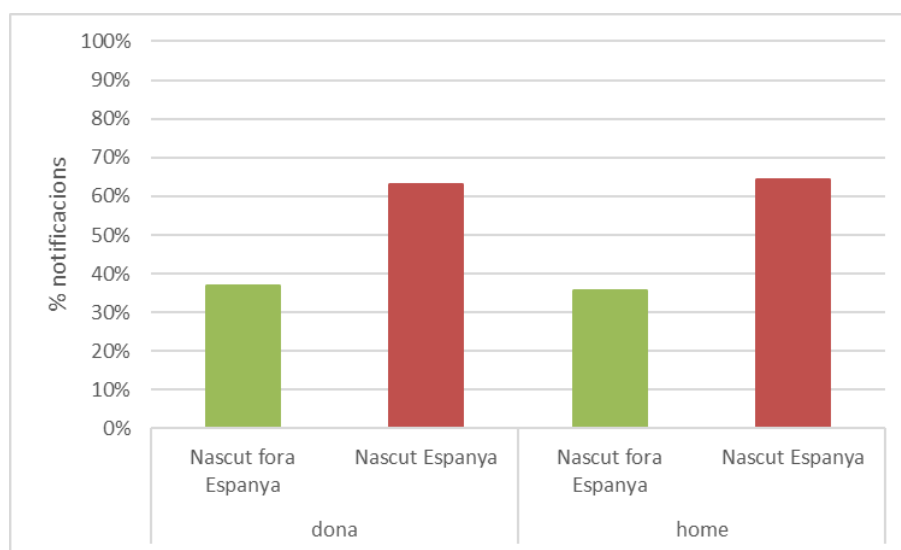

Figura 7. Percentatge de notificacions d'infecció genital per clamídia segons sexe i país de naixement, Catalunya, 2021.

Infecció genital per clamídia segons grup de transmissió

El 46,8% (5078) del total de casos notificats d'infecció genital per clamídia tenien la transmissió informada. D'aquests, el grup majoritàriament reportat va ser la de dones heterosexuales (74,1%), seguit dels HSH (12,6%) i els homes heterosexuales (13,1%) (figura 8). Es van reportar 8 casos (0,2%) en persones declarades com a transsexuals (Trans). L'any 2021 es va notificar un cas d'oftalmia neonatal per clamídia.

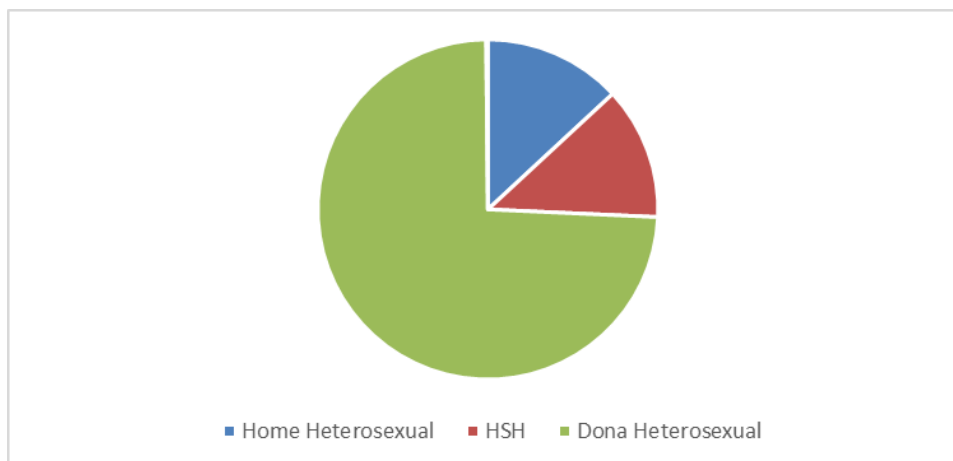

Figura 8. Distribució dels casos d'infecció genital per clamídia segons grup de transmissió, Catalunya 2021.

Les dones heterosexuales han estat el grup més freqüent mantenint la seva estabilitat per al període 2016-2021, s'observa un increment en els HSH del 8,0% de mitjana anual, mentre que disminueixen els homes heterosexuales amb una mitjana anual del 2,8% per al període descrit (figura 9).

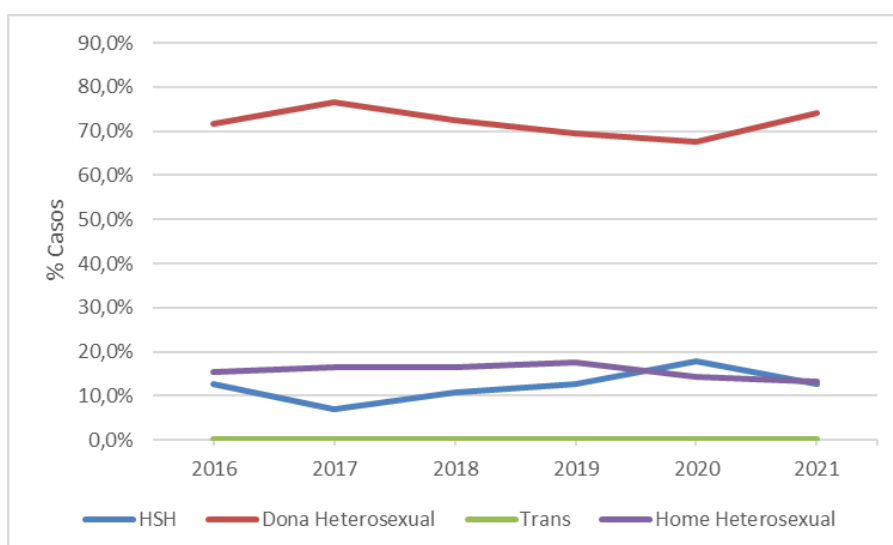

Figura 9. Evolució del percentatge de casos d'infecció genital per clamídia segons grup de transmissió, Catalunya, 2016-2021.

Variables clíniques i altres determinants de transmissió

El 3,6% dels casos estava co-infectat pel VIH seguint la mateixa tendència dels darrers anys, incrementant fins al 21,2% pel que fa als HSH.

Un 24,6% presentava simptomatologia i un 14,3% havia presentat una ITS prèvia en els 12 mesos previs al diagnòstic de la clamídia.

Respecte a altres variables conductuals, el 44,4% dels casos va reportar una nova parella sexuals als darrers tres mesos (26,4% variable informada) i un 25,1% va utilitzar el preservatiu a la darrera relació sexual. La mitjana en el nombre de parelles sexuals es va situar en 3,5 parelles sexuals al darrer any. El 15,0% dels casos es tractava de reinfeccions pel mateix any 2021. En un 90,6% es va realitzar l'estudi de contactes (28,0% variable informada).

5 Infecció gonocòccia

5.1 Situació epidemiològica de la gonocòccia a Catalunya

5.1.1 Casos notificats de gonocòccia l'any 2021 i la seva evolució per al període 2012-2021

L'any 2021, la taxa global de gonocòccia va incrementar en un 44,1% respecte el 2020, amb un increment mitjà anual dels darrers deu anys del 32,7%, passant dels 8,9 casos per 100.000 habitants l'any 2012 als 86,2 casos al 2021 amb un total de 6674 casos notificats al 2021 (Figura 10). L'IEA es situava en 1,9.

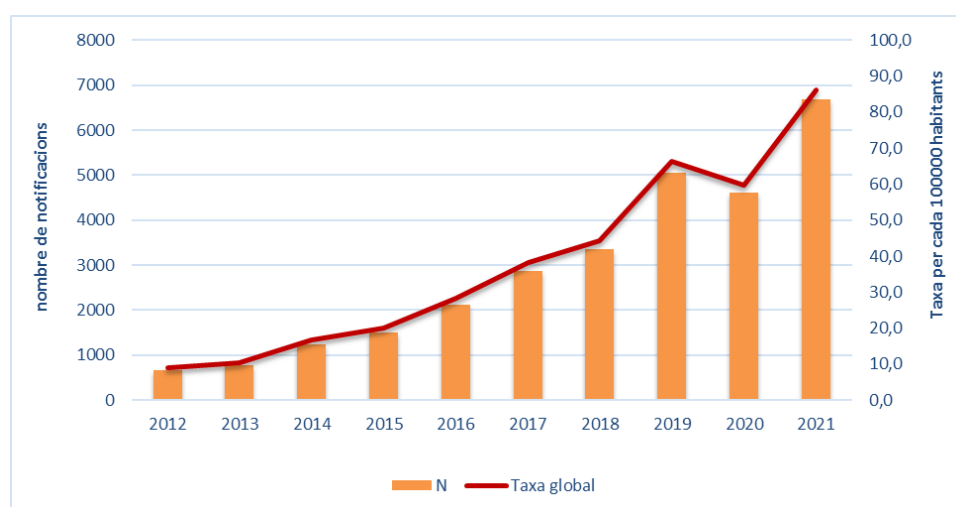

Figura 10. Evolució de la taxa per 100000 habitants dels casos de gonocòccia, Catalunya 2012-2021.

5.1.2 Anàlisi descriptiva dels casos notificats de gonocòccia a Catalunya l'any 2021.

Gonocòccia segons Regió Sanitària

L'any 2021, les diferències entre les taxes en les Regions Sanitàries van oscil·lar entre els 118,3 casos per 100.000 habitants a la Regió Sanitària de Barcelona als 13,4 casos a la Regió Sanitària de l'Alt Pirineu i Aran (figura 11).

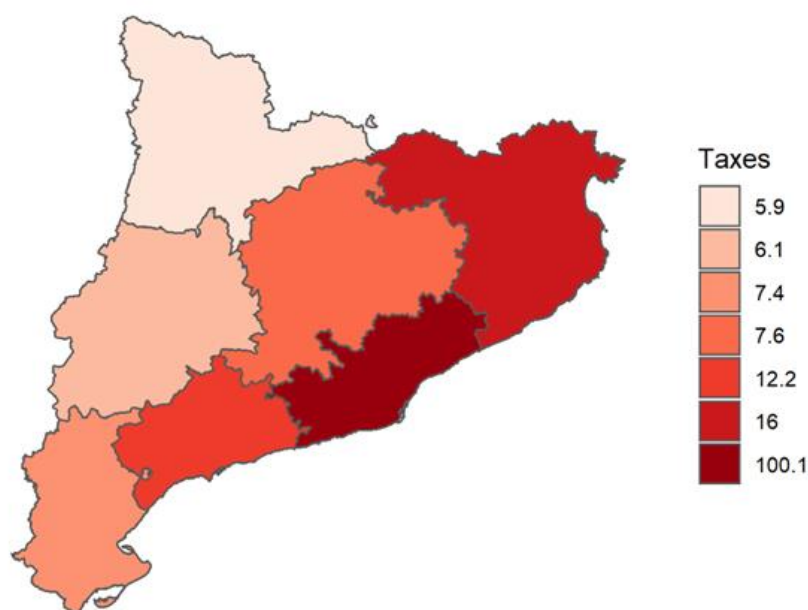

Figura 11. Distribució de la taxa per 100000 habitants de gonocòccia per Regió Sanitària, Catalunya 2021.

Gonocòccia segons sexe i edat

L'any 2021, els homes van representar el 83,1% (5547) dels casos mentre que les dones el 16,9% restant (1127) amb una raó home : dona de 5. Raó que ha s'ha mantingut estable durant el període 2012-2021.

La taxa per cada 100000 habitants en els homes es va situar en 146,1 casos i 28,6 per a les dones. En els darrers deu anys, ha incrementat en la mateixa proporció la taxa en homes i dones amb una mitjana anual dels darrers deu anys del 33,4% i 32,2%, respectivament (figura 14). L'1,3% (15) de les dones estaven embarassades al moment del diagnòstic (figura 12).

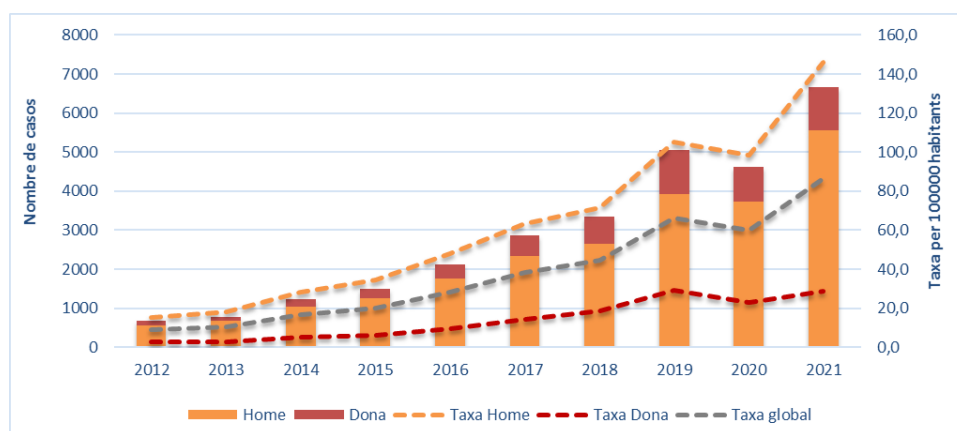

Figura 12. Evolució de la taxa per 100000 habitants de gonocòccia per sexe, Catalunya 2012-2021.

L'edat mitjana dels casos notificats de gonocòccia l'any 2021 es situava en 33 anys, 28 anys per les dones i 34 per als homes. Segons grup d'edat, el nombre de casos notificat va ser superior en el grup de 20-29 anys en el global i en les dones, 36,5% i 49,1%, respectivament. Pel que fa als homes, el grup d'edat majoritari es va situar en els 30-39 anys amb el 37,4% dels casos notificats (figura 13). El 25,0% dels casos es van notificar en menors de 25 anys. L'any 2021 es van declarar dos casos d'oftalmia neonatal per gonococ.

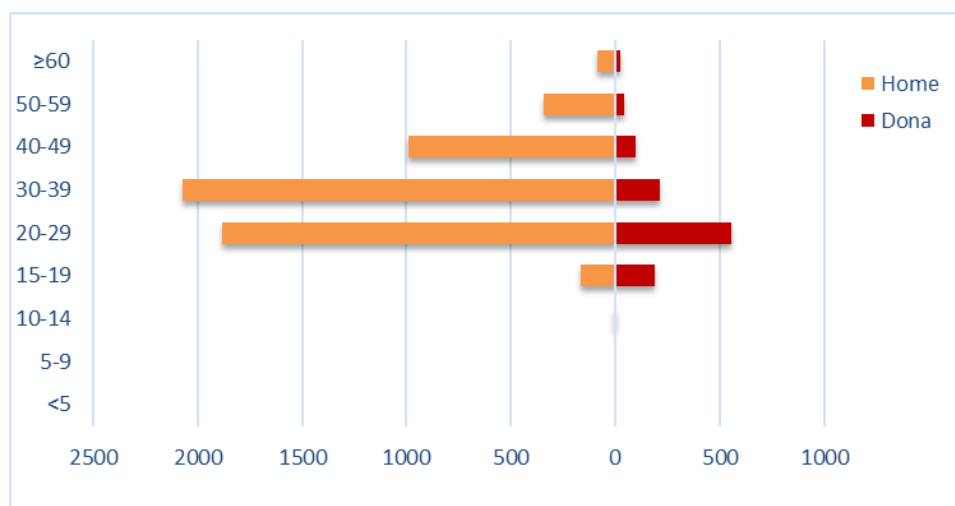

Figura 13. Distribució del nombre de casos de gonocòccia per grup d'edat i sexe, Catalunya, 2021.

Gonocòccia segons país de naixement

La informació sobre el país de naixement es va reportar en el 42,6% dels casos notificats. D'aquests, el 80,0% (2274) corresponien a persones nascudes a l'Estat espanyol, el 20,0% restant (570) a persones nascudes fora de l'Estat espanyol, majoritàriament de la regió de la OMS de l'Amèrica Llatina i Carib (54,7%) seguit de l'Àfrica subsahariana (38,1%) (figura 14).

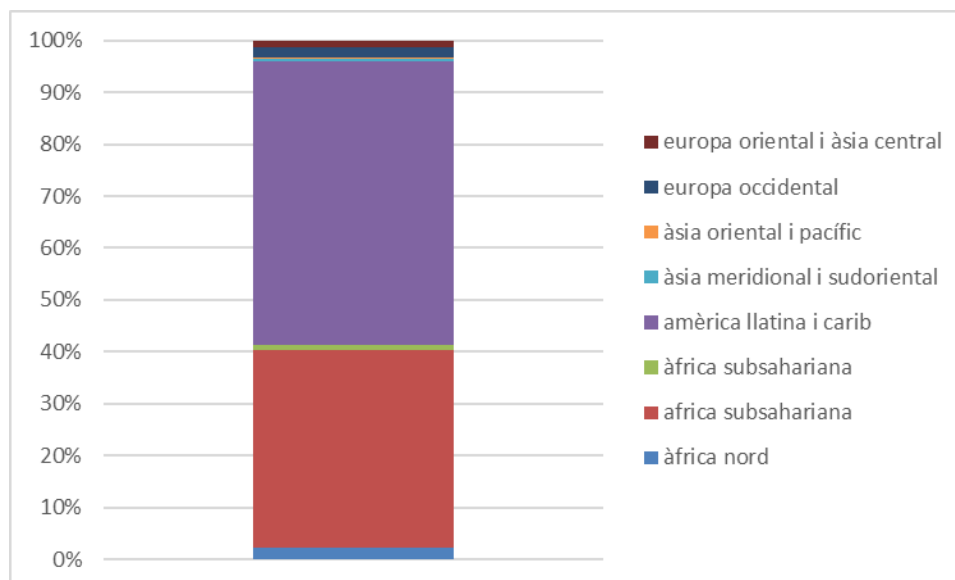

Figura 14. Distribució dels casos de gonocòccia segons país de naixement (regions OMS) entre els nascuts fora de l'Estat espanyol, Catalunya, 2021.

La taxa en persones nascudes a l'Estat espanyol corresponia a 35,1 casos per 100.000 habitants respecte els 45,6 casos per cada 100.000 habitants en els nascuts fora l'estat. La taxa entre els nascuts fora l'Estat espanyol es situa 1,5 vegades superior a la dels autòctons en els darrers deu anys (figura 15).

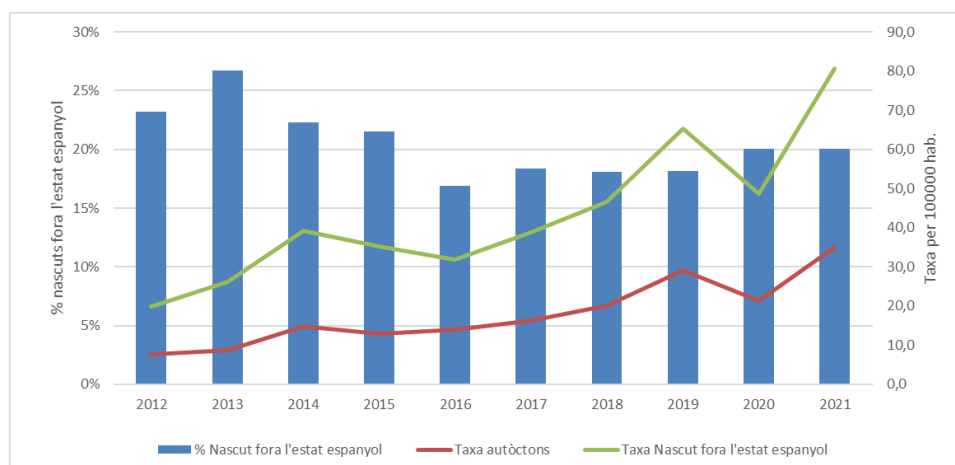

Figura 15. Evolució de la taxa per 100000 habitants de gonocòccia notificats segons país de naixement, Catalunya, 2012-2021.

Segons sexe, tant els homes com les dones nascudes a l'Estat espanyol es van veure més afectats que els homes i dones nascuts fora, 81,1%, 71,8%, 18,2% i 28,2%, respectivament (figura 16).

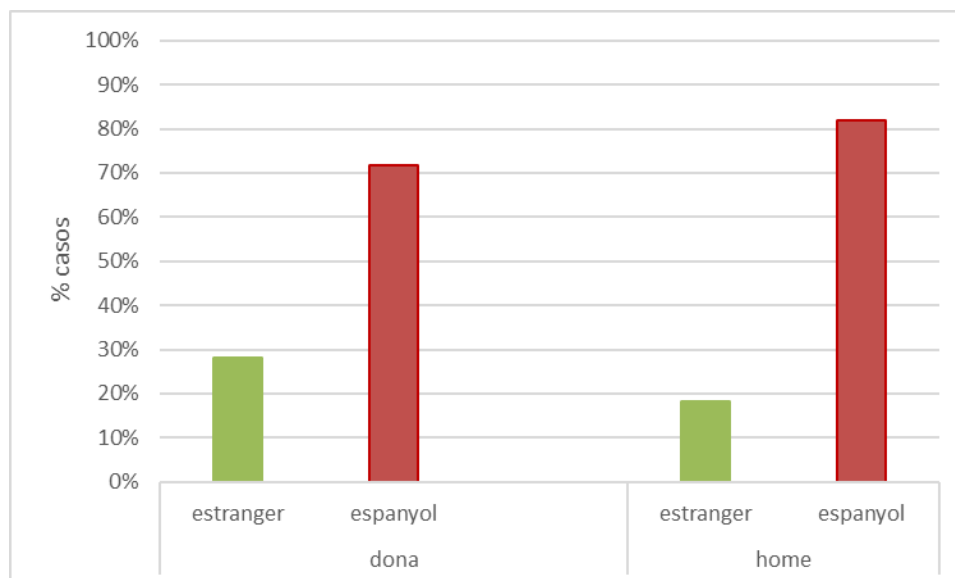

Figura 16. Percentatge de notificacions de gonocòccia segons sexe i país de naixement, Catalunya, 2021.

Gonocòccia segons grup de transmissió

El 37,1% (2474) del total de casos notificats de gonocòccia tenien la transmissió informada. D'aquests, el grup majoritari reportat van ser els HSH (58,1%), seguit de les dones i homes heterossexuals, 27,1% i 14,0%, respectivament. Es van reportar 21 casos en persones declarades com a trans, representat el 0,8% dels casos segons grup de transmissió (figura 17).

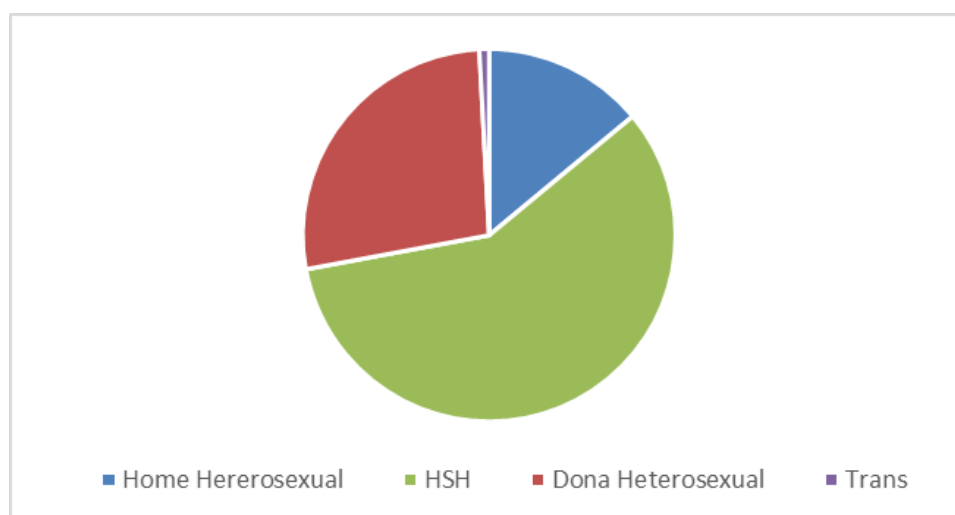

Figura 17. Distribució dels casos de gonocòccia segons grup de transmissió, Catalunya, 2021.

Els HSH han estat el grup més afectat des de l'any 2012 al 2021 incrementant el percentatge de casos de mitjana anual un 4,1% de la mateixa manera que ho fan les dones heterossexuals, que incrementen una mitjana anual del 3,5%. Mentre que, els

homes heterossexuals disminueixen la seva proporció en un 6,8% de mitjana anual (figura 18).

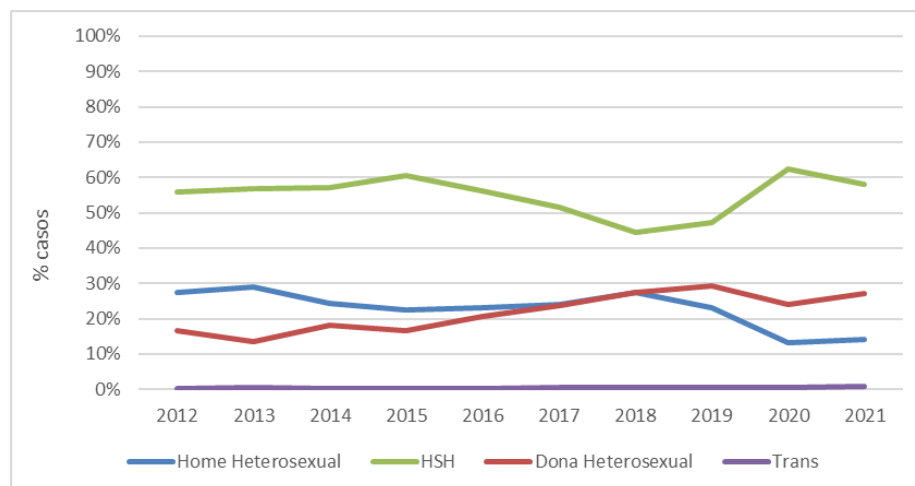

Figura 18. Evolució del percentatge de casos de gonocòccia segons grup de transmissió, Catalunya, 2012-2021.

Variables clíniques i altres determinants de transmissió

La coinfecció pel VIH es va situar en un 9,1% dels casos incrementant fins al 19,3% en els HSH. El percentatge de coinfecció pel VIH entre els casos de gonocòccia mostra una tendència estable, en homes i dones heterossexuals amb una mitjana anual per al període 2012-2021 del 1,6% i del 27,8% en els HSH (figura 19). Del total de casos de gonocòccia un 17,2% eren simptomàtics i un 22,2% havien presentat una ITS prèvia en els darrers 12 mesos al diagnòstic de gonocòccia (11,9% variable informada). El 30,8% dels casos diagnosticats es tractava de reinfeccions pel mateix any 2021.

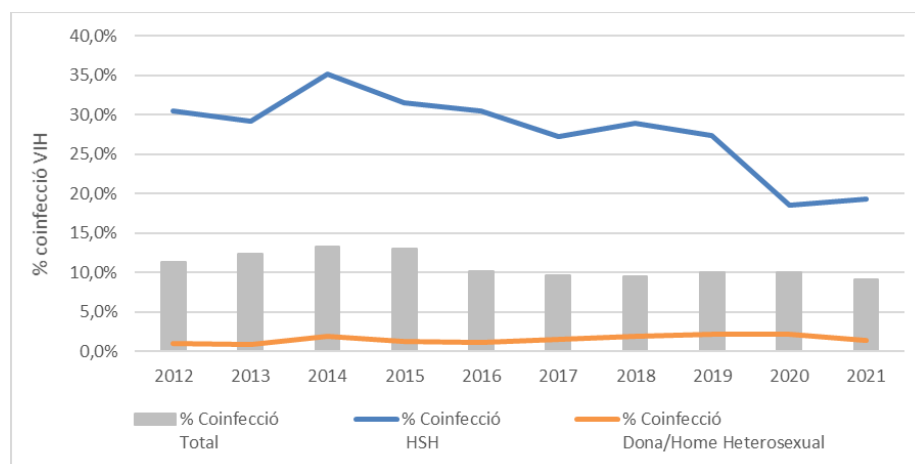

Figura 19. Evolució del percentatge de casos de gonocòccia coinfectats amb VIH, Catalunya 2012-2021.

Respecte a altres variables conductuals, el 59,3% dels casos (complementació variable 10,0%) van reportar una nova parella sexuals als darrers tres mesos i es presentava una mitjana de 11,4 parelles sexuals al darrer any. Un 27,6% reportava l'ús del preservatiu a la darrera relació sexual (9,3% variable informada). En un 82,3% es va realitzar l'estudi de contactes (10,8% variable informada).

6 Sífilis infecciosa

6.1 Situació epidemiològica de la sífilis infecciosa a Catalunya

6.1.1 Casos notificats de sífilis infecciosa l'any 2021 i la seva evolució per al període 2012-2021

L'any 2021, la taxa global de sífilis va incrementar en un 11,3% respecte el 2020, amb un increment anual mitjà dels darrers deu anys del 18,4%, passant dels 7,9 casos per 100.000 habitants l'any 2012 als 25,7 casos al 2021 amb un total de 1986 casos notificats al 2021 (Figura 20). L'IEA es va situar en 1,12.

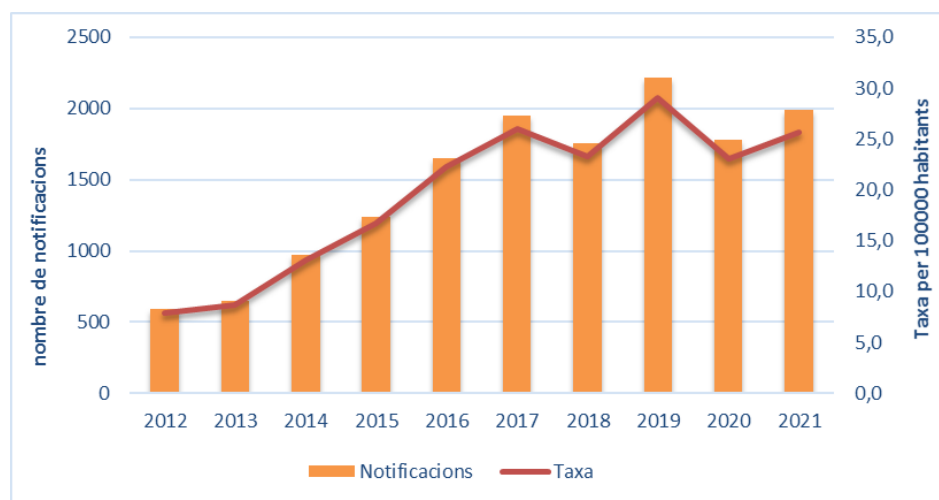

Figura 20. Evolució de la taxa per 1000000 habitants dels casos notificats de sífilis infecciosa, Catalunya, 2012-2021.

6.1.2 Anàlisi descriptiva dels casos notificats de sífilis infecciosa a Catalunya l'any 2021.

Sífilis infecciosa segons Regió Sanitària

L'any 2021, les diferències entre Regions Sanitàries van oscil·lar entre els 100,1 casos per 100.000 habitants a la Regió Sanitària de Barcelona, fins als 5,9 casos per cada 100.000 habitants a la Regió Sanitària de l'Alt Pirineu i Aran (figura 21).

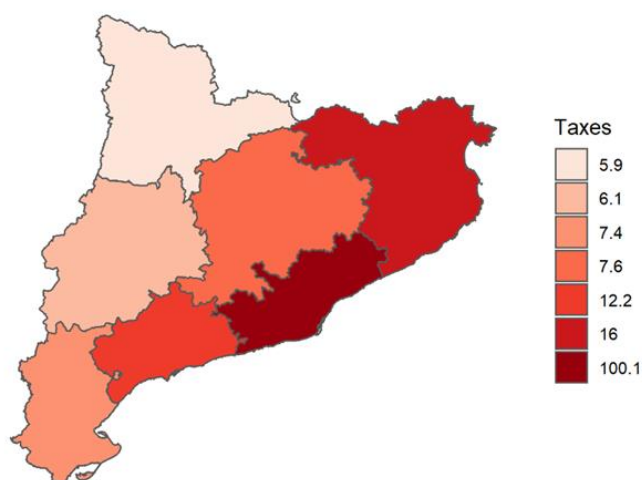

Figura 21. Distribució de la taxa per 100000 habitants dels casos de sífilis infecciosa notificats per Regió Sanitària, Catalunya 2021.

Sífilis infecciosa segons sexe i edat

L'any 2021, els homes van representar el 88,5% (1758) dels casos mentre que les dones l'11,5% (228) amb una raó home : dona de 8. Raó que s'ha mantingut estable els darrers deu anys amb una mitjana anual de 7,3. La taxa per cada 100000 habitants en els homes es va situar en 46,3 casos i 5,7 per a les dones, Tot i que la taxa en homes ha estat set vegades superior a les dones en els darrers deu anys, la taxa en dones s'ha duplicat, passant dels 2,5 casos al 2012 als 5,7 casos al 2021. Per tant, la taxa tant global com en homes va incrementar aquestes darrers deu anys amb una mitjana anual del 18,4% i 18,3%, respectivament. Mentre que la taxa en dones va incrementar amb una mitjana anual del 22,1% (figura 22).

El 3,9% (9) de les dones estaven embarassades al moment del diagnòstic.

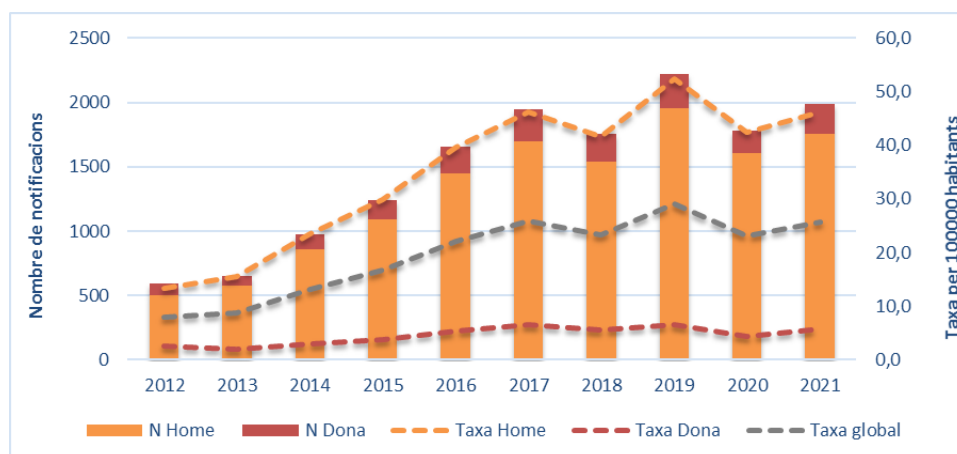

Figura 22. Evolució de la taxa per 100000 de sífilis infecciosa segons sexe, Catalunya 2012-2021.

L'edat mitjana dels casos notificats de sífilis l'any 2021 va ésser de 39 anys, 40 anys per les dones i 39 per als homes. Segons grup d'edat, el nombre de casos notificats va ser superior en el grup de 30-39 anys en global i en els homes, 30,8% i 32,1%, respectivament. Mentre que per a les dones, el grup d'edat majoritari va ser dels 20-29 anys (30,7%) (figura 23). El 10,2% dels casos van ser notificats en menors de 25 anys. L'any 2021 es va declarar un cas de sífilis congènita importada.

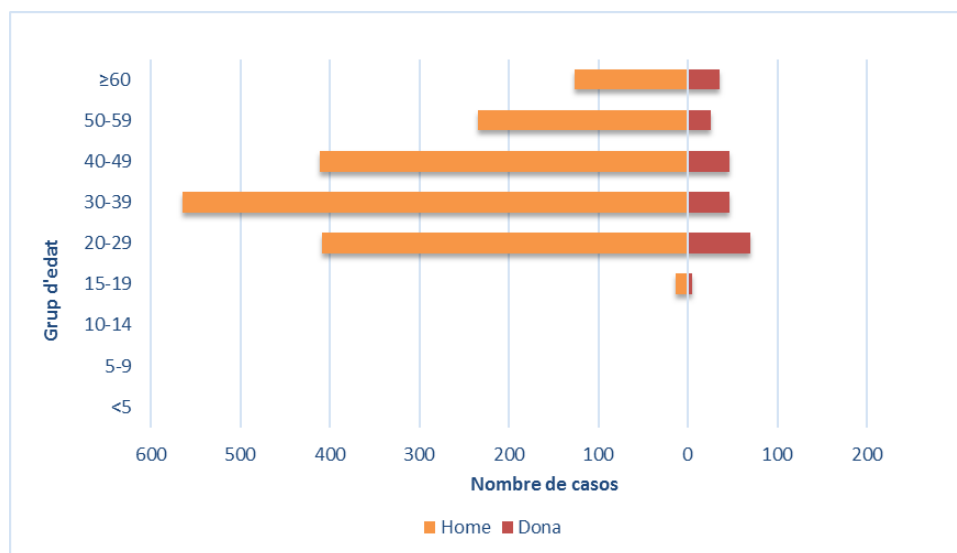

Figura 23. Distribució del nombre de casos de sífilis infecciosa per grup d'edat i sexe, Catalunya, 2021

Sífilis infecciosa segons país de naixement

La informació sobre el país de naixement es va reportar en el 39,4% dels casos notificats. D'aquests, el 77,1% (603) corresponien a persones nascudes a l'Estat espanyol i el 22,9% restant (179) a persones nascudes fora de l'Estat espanyol, majoritàriament de la regió de la OMS de l'Amèrica Llatina i Carib (75,4%) seguit de l'Àfrica subsahariana (18,4%) (figura 24).

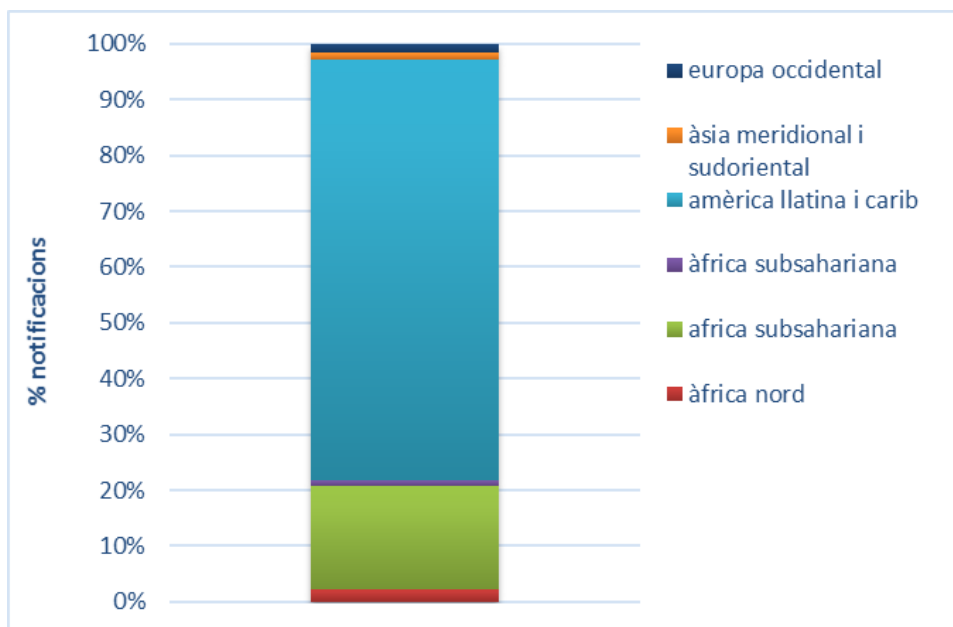

Figura 24. Distribució dels casos de sífilis notificats segons país de naixement (regions OMS) entre els nascuts fora de l'Estat espanyol, Catalunya, 2021.

La taxa en persones nascudes a l'Estat espanyol corresponia a 9,3 casos per 100.000 habitants respecte els 14,3 casos per cada 100.000 habitants en els nascuts fora de l'Estat. La taxa en les persones nascudes fora l'Estat espanyol ha estat el doble de mitjana a dels autòctons per al període 2012-2021, mantenint-se estable pel període analitzat, mentre que la taxa en espanyols incrementa de mitjana un 12,9% (figura 25).

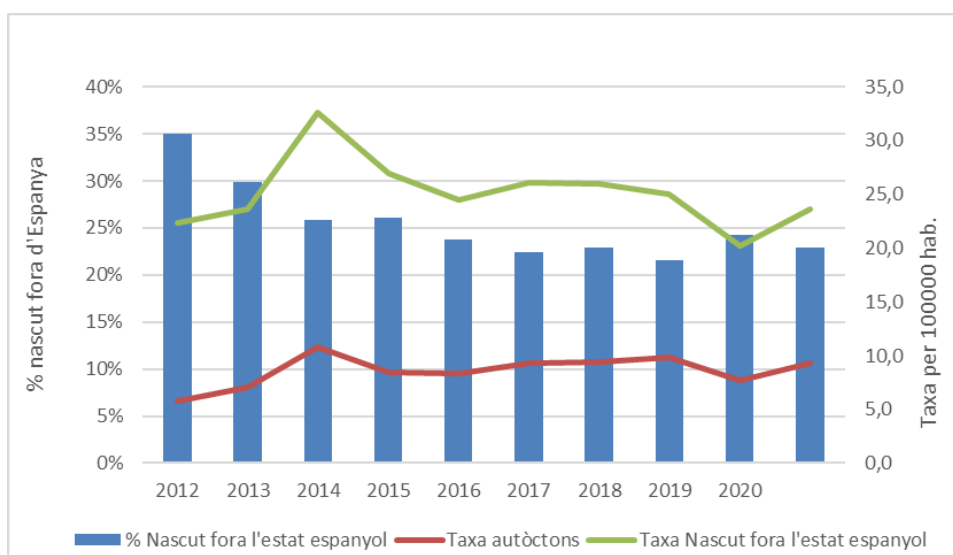

Figura 25. Evolució de la taxa per 100000 dels casos de sífilis infecciosa segons país de naixement, Catalunya, 2012-2021.

Segons sexe, els homes nascuts a l'Estat espanyol es van veure més afectats que els nascuts fora, 79,2% i 20,8%, respectivament, mentre que per a les dones aquestes proporcions es mantenen, 50,9% en les nascudes a Espanya i 49,1% entre les nascudes fora (figura 26).

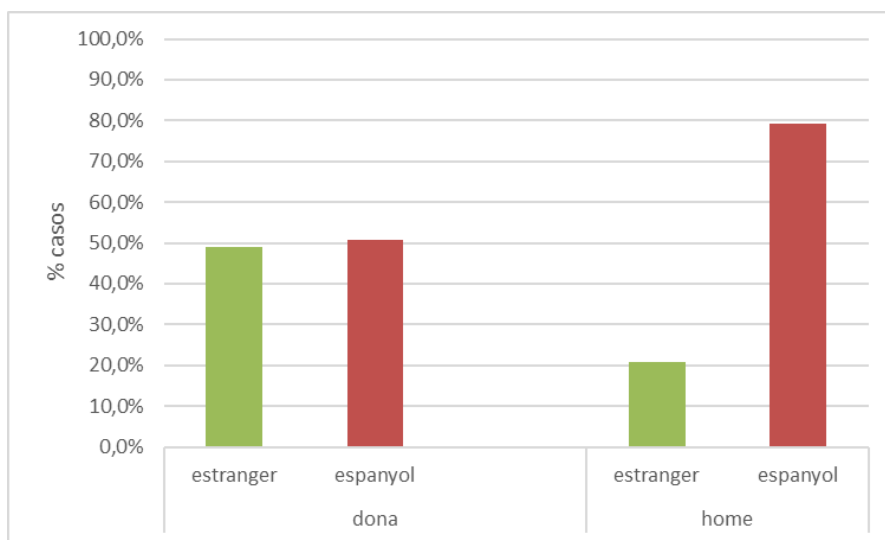

Figura 26. Percentatge de notificacions de sífilis segons sexe i país de naixement, Catalunya, 2021.

Sífilis infecciosa segons grup de transmissió

El 33,3% (661) del total de casos notificats de sífilis infecciosa tenien la transmissió informada. D'aquests, el grup majoritari va ser el d'HSH amb un 76,7%, seguit dels homes i dones heterosexuales, 10,9% i 10,6%, respectivament. Es van notificar 12 casos en persones declarades com a Trans corresponent a l'1,8% (figura 27).

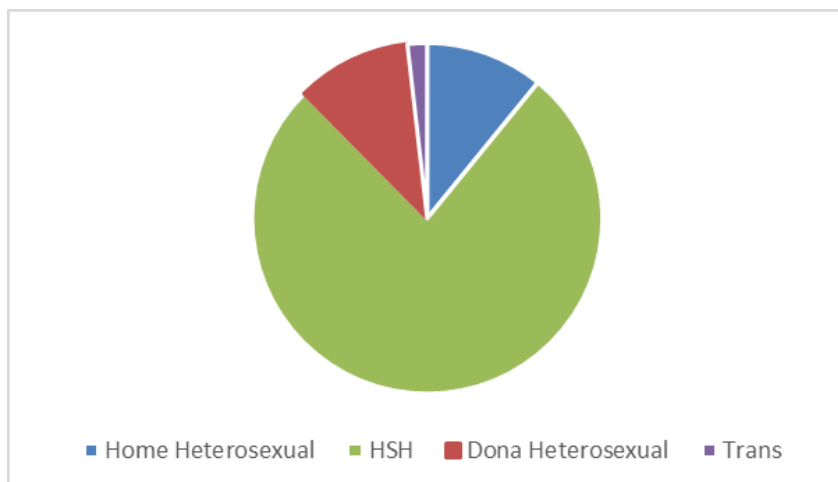

Figura 27. Distribució dels casos de sífilis infecciosa segons grup de transmissió, Catalunya, 2021.

Els HSH han estat el grup més afectat des de l'any 2012, representant de mitjana anual el 79,0% del percentatge de casos per via de transmissió. Tot i que, s'observa i sobretot en els darrers cinc anys, increments en el percentatge de casos de sífilis en dones heterosexuales, amb un increment anual mitjà del 3,0% en els darrers deu anys i del 4,5% en els homes heterosexuales (figura 28).

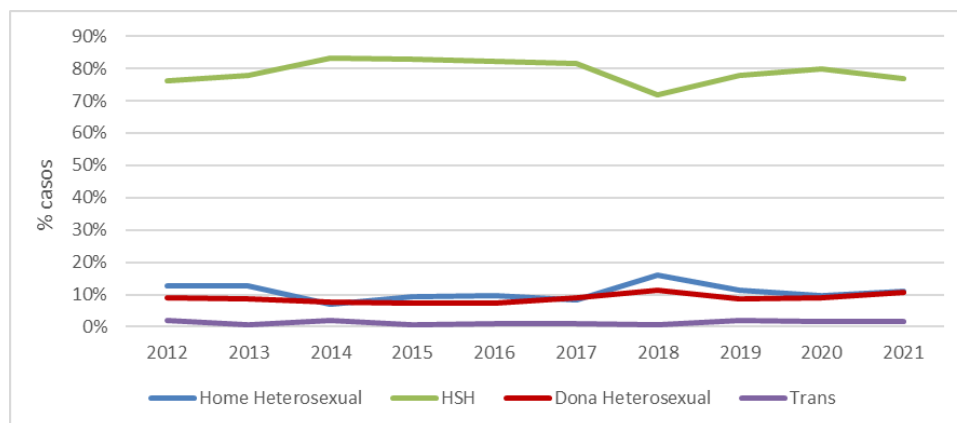

Figura 28. Evolució del percentatge de casos de sífilis infecciosa segons grup de transmissió, Catalunya, 2012-2021.

Variables clíniques i altres determinants de transmissió

Un 19,1% dels casos notificats estaven coinfectats pel VIH, incrementant fins el 31,8% en els HSH i un 25,0% en els Trans. La coinfecció pel VIH entre els casos de sífilis mostra una tendència estable (figura 29). Del total de casos de sífilis un 24,2% eren simptomàtics i un 33,0% havien presentat una ITS prèvia en els darrers 12 mesos al diagnòstic de sífilis (11,6% variable informada). El 23,0% dels casos diagnosticats es tractava de reinfeccions pel mateix any 2021.

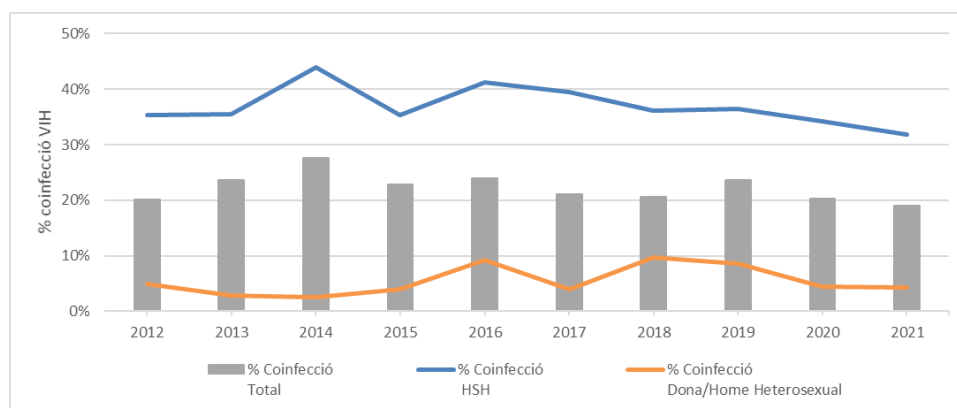

Figura 29. Evolució del percentatge de diagnòstics de sífilis infecciosa coinfectats per VIH, Catalunya 2012-2021.

Respecte d'altres variables conductuals, el 51,6% dels casos (complementació variable 8,1%) van reportar una nova parella sexual als darrers tres mesos i una mitjana de 9,4 parelles sexuals al darrer any. Un 33,8% reportava l'ús del preservatiu a la darrera relació sexual (7,3% variable informada). En un 56,3% es va realitzar l'estudi de contactes (9,6% variable informada).

7 Limfogranuloma veneri

7.1 Situació epidemiològica del Limfogranuloma veneri a Catalunya

7.1.1 Casos notificats de Limfogranuloma veneri l'any 2021 i la seva evolució per al període 2012-2021

L'any 2021, la taxa global de limfogranuloma veneri va incrementar en un 7,7% respecte el 2020, amb un increment mitjà anual en els darrers deu anys del 23,1%, passant dels 0,7 casos per 100.000 habitants l'any 2012 als 4,6 casos al 2021 amb un total de 355 casos notificats al 2021 (Figura 30). L'IEA es situava en 1,96.

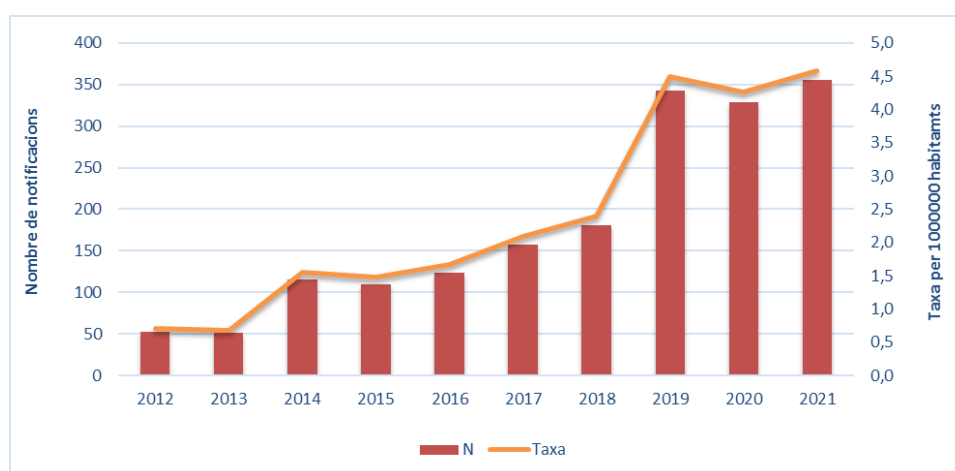

Figura 30. Evolució de la taxa per 100000 habitants dels casos notificats de limfogranuloma veneri, Catalunya 2012-2021.

7.1.2 Anàlisi descriptiva dels casos notificats de Limfogranuloma veneri a Catalunya l'any 2021

Limfogranuloma veneri per Regió Sanitària

L'any 2021, les diferències entre les taxes en les Regions Sanitàries van oscil·lar entre els 6,7 casos per 100.000 habitants a la Regió Sanitària de Barcelona, fins als 0,2 casos per cada 100.000 habitants a la Regió Sanitària del Camp de Tarragona. La Regió Sanitària de l'Alt Pirineu i Aran no van notificar cap cas (figura 31).

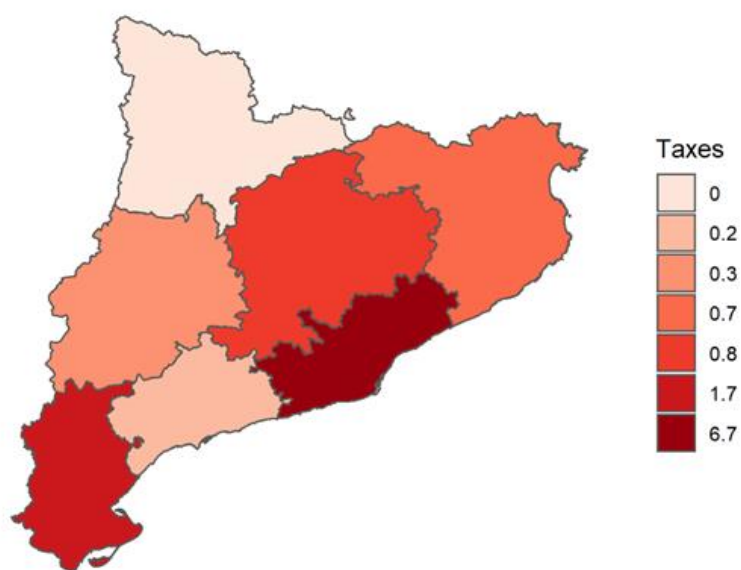

Figura 31. Distribució de la taxa per 100.000 habitants dels casos de limfogranuloma veneri notificats per Regió Sanitària, Catalunya 2021.

Limfogranuloma veneri segons sexe i edat

El 97,7% (347) dels casos van ser homes amb una raó home : dona de 43. La taxa per cada 100.000 habitants es va situar en 9,1 casos en homes i 0,3 casos per les dones.

L'edat mitjana dels casos notificats l'any 2021 va ésser de 37 anys, tant en global com per homes i de 25 anys en les dones. Segons grup d'edat, el nombre de casos notificat va ser superior en el grup de 30-99 anys en el global i en els homes, 37,5%, 38,0%, respectivament. El 62,5% dels casos en dones es van situar entre els 20-29 anys. Un 10,4% dels casos van ser en menors de 25 anys (figura 32).

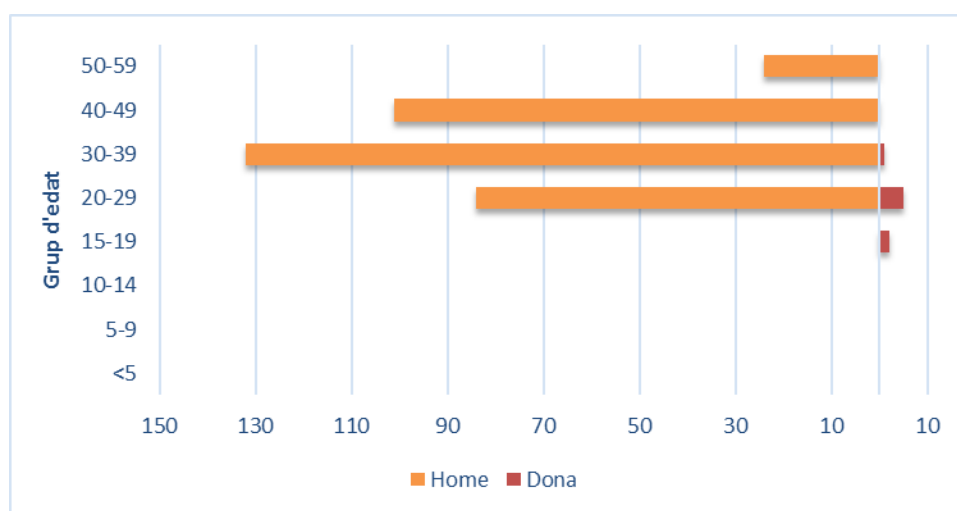

Figura 32. Distribució del nombre de casos de limfogranuloma veneri notificats per grup d'edat i sexe, Catalunya, 2021.

Limfogranuloma veneri segons país de naixement

La informació sobre el país de naixement es va reportar en el 47,0% dels casos notificats. D'aquests, el 64,1% (107) corresponien a persones nascudes a l'Estat espanyol, el 35,9% restant (60) a persones nascudes fora de l'Estat espanyol, majoritàriament de la regió de la OMS de l'Àfrica subsahariana (86,7%) i de l'Amèrica Llatina i Carib (13,3%) (figura 33).

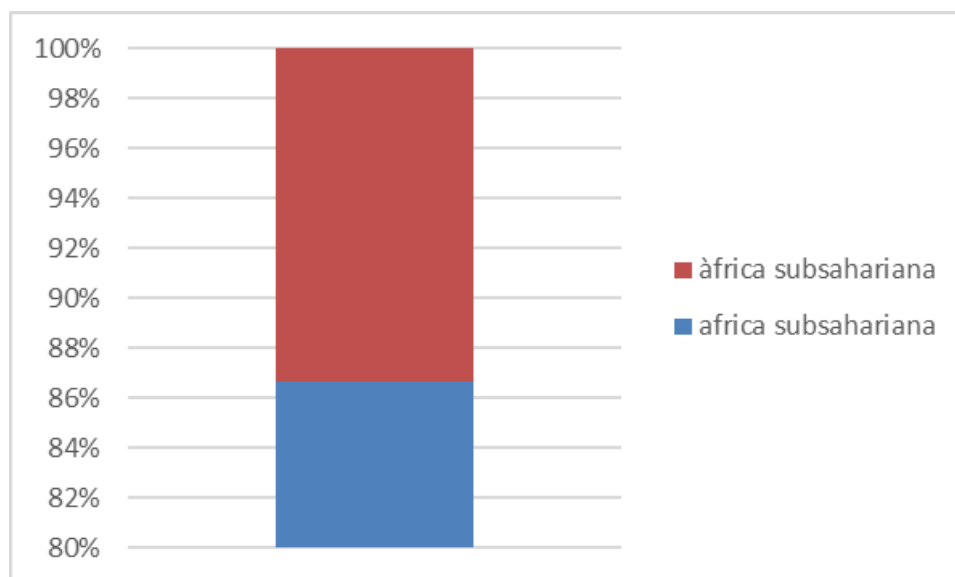

Figura 33. Distribució dels casos de limfogranuloma veneri notificats segons país de naixement (regions OMS) entre els nascuts fora de l'Estat espanyol, Catalunya, 2021.

La taxa en les persones nascudes a l'Estat espanyol corresponia a 1,6 casos per 100.000 habitants i a 4,8 en els nascuts fora l'Estat. La taxa en els nascuts fora ha estat el doble de mitjana a la dels autòctons en els darrers deu anys (figura 34).

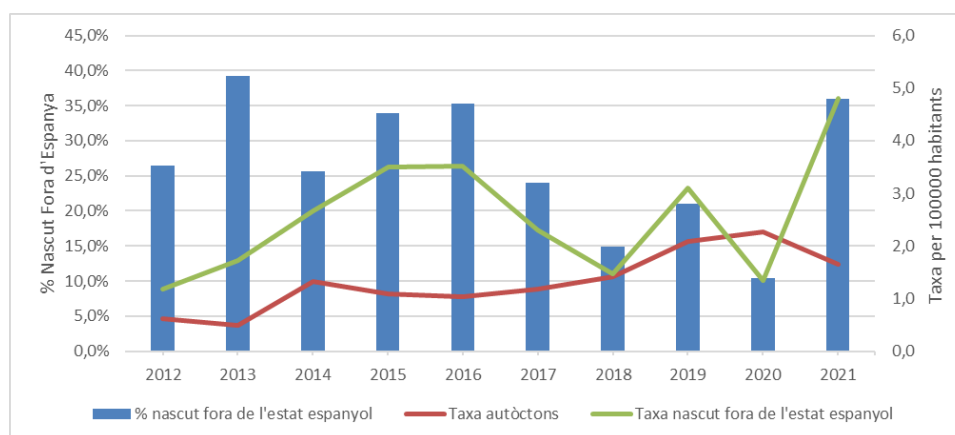

Figura 34. Evolució de la taxa per 100000 habitants dels casos de limfogranuloma veneri segons país de naixement, Catalunya, 2012-2021.

Limfogranuloma veneri segons grup de transmissió

El 33,0% del total de casos notificats de limfogranuloma veneri tenien la transmissió informada. D'aquests, els HSH van ser el grup de transmissió majoritari (94,0%) seguit dels homes i dones heterosexuales, ambdós casos amb el 2,6%. Es va notificar un cas com a Trans (figura 35).

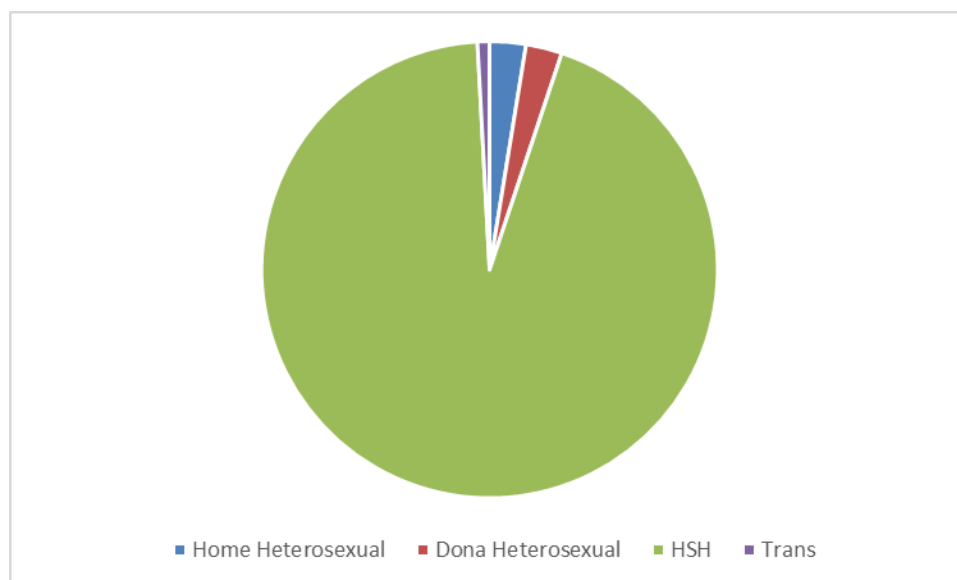

Figura 35. Distribució dels casos de limfogranuloma veneri notificats segons grup de transmissió, Catalunya, 2021.

Els HSH han estat el grup predominant i estable durant els darrers deu anys (figura 36).

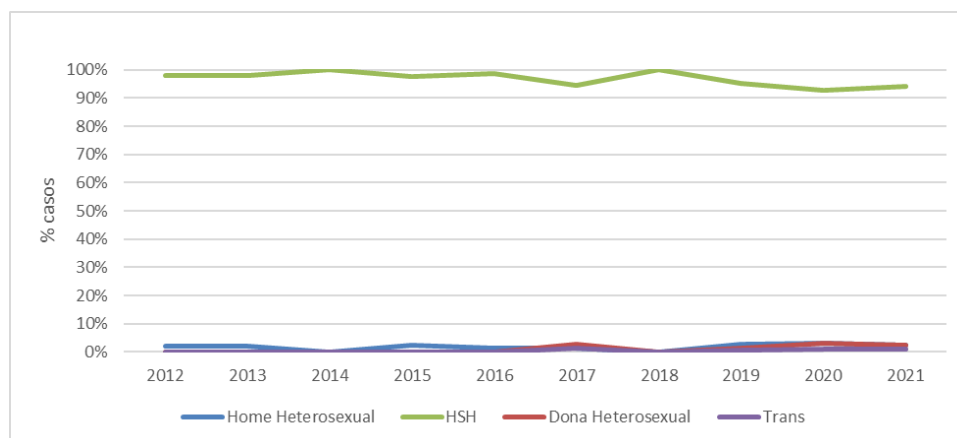

Figura 36. Evolució dels casos de limfogranuloma veneri segons grup de transmissió, Catalunya 2012- 2021.

Variables clíniques i altres determinants de transmissió

Per a l'any 2021 el 22,8% dels casos notificats de limfogranuloma veneri estaven coinfectats amb el VIH, incrementant fins al 33,6% en els HSH. S'observa una reducció en els darrers deu anys dels casos coinfectats del 11,4% de mitjana en global i del 7,0% en els HSH (figura 37). Del total de casos de limfogranuloma veneri un 14,6% eren simptomàtics i un 64,7% havien presentat una ITS prèvia en els darrers 12 mesos al diagnòstic de limfogranuloma veneri (5,0% variable informada). El 16,6% dels casos diagnosticats es tractava de reinfeccions pel mateix any 2021.

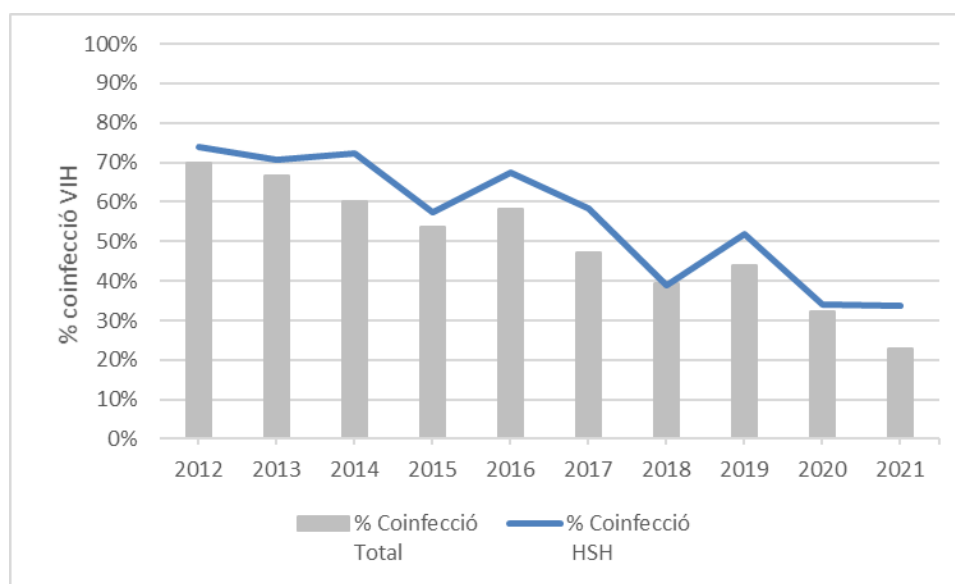

Figura 37. Evolució del percentatge de casos de limfogranuloma veneri coinfectats amb el VIH, Catalunya 2012-2021.

Respecte a d'altres variables conductuals, el 87,5% dels casos (complementació variable 2,3%) va reportar una nova parella sexuals als darrers tres mesos i una mitjana de 3,3 parelles sexuals al darrer any. Un 12,5% (2,3% variable informada) va utilitzar el preservatiu a la darrera relació sexual. En un 46,2% es va realitzar l'estudi de contactes (3,7% variable informada).

8 Herpes genital

8.1 Situació epidemiològica de l'herpes genital a Catalunya

8.1.1 Casos notificats d'herpes genital a Catalunya l'any 2020 al SNMC i la seva evolució per al període 2012-2021.

L'any 2021, la taxa global d'herpes es va situar en 22,2 casos per cada 100.000 habitants amb un total de 1716 casos declarats al SNMC. En els darrers deu anys la taxa d'herpes ha incrementat amb una mitjana anual de període del 19,1% (figura 38). L'IEA es va situar en 1,1.

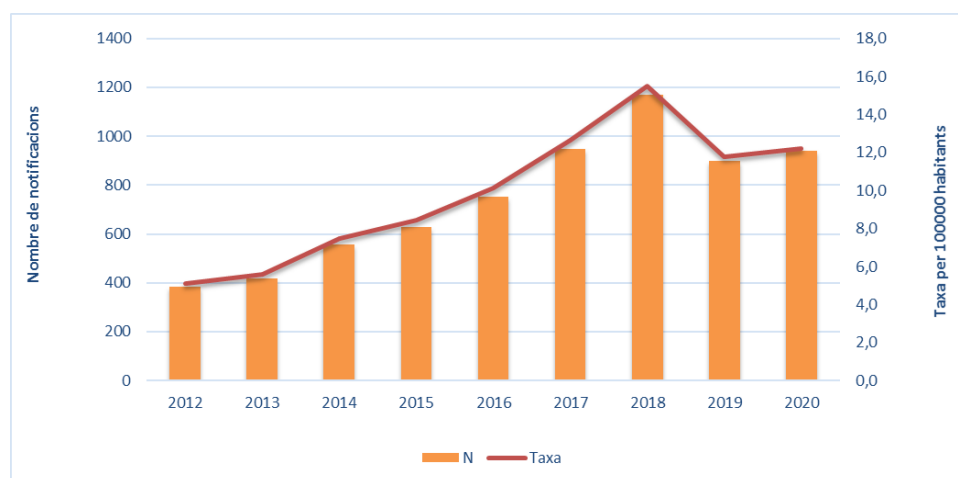

Figura 38. Evolució de la taxa per 100.000 habitants dels casos notificats d'herpes, Catalunya 2012-2021.

8.1.2 Anàlisi descriptiva de notificacions d'herpes genital

Herpes genital segons Regions Sanitàries

L'any 2021, les diferències entre les taxes en les Regions Sanitàries van oscil·lar entre els 24,7 casos per 100.000 habitants a la Regió Sanitària de Barcelona fins a 0,6 cas per cada 100.000 habitants a la Regió Sanitària de Lleida. A la Regió Sanitària de l'Alt Pirineu i Aran no es va notificar cap cas d'herpes per al 2021 (figura 39).

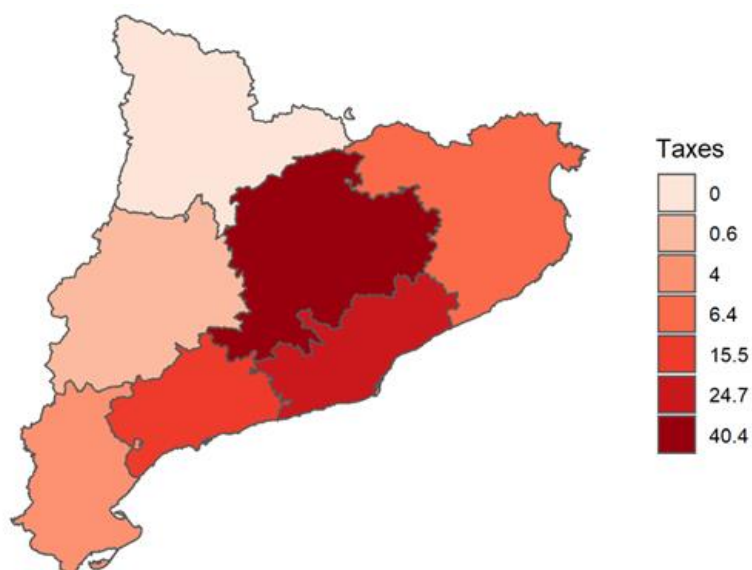

Figura 39. Distribució de la taxa per 100000 habitants dels casos d'herpes notificats per Regió Sanitària, Catalunya 2021.

Herpes genital segons sexe i edat

El 68,6% (1178) dels casos notificats han estat en dones, corresponent a una taxa de 29,9 casos per cada 100.000 habitants respecte els 14,2 casos per cada 100000 habitants en els homes amb 538 notificacions. La raó home : dona va ser de 0,5. La taxa en homes incrementa una mitjana anual del 17,5% i del 15,2% en dones per al període 2012-2021 (figura 40).

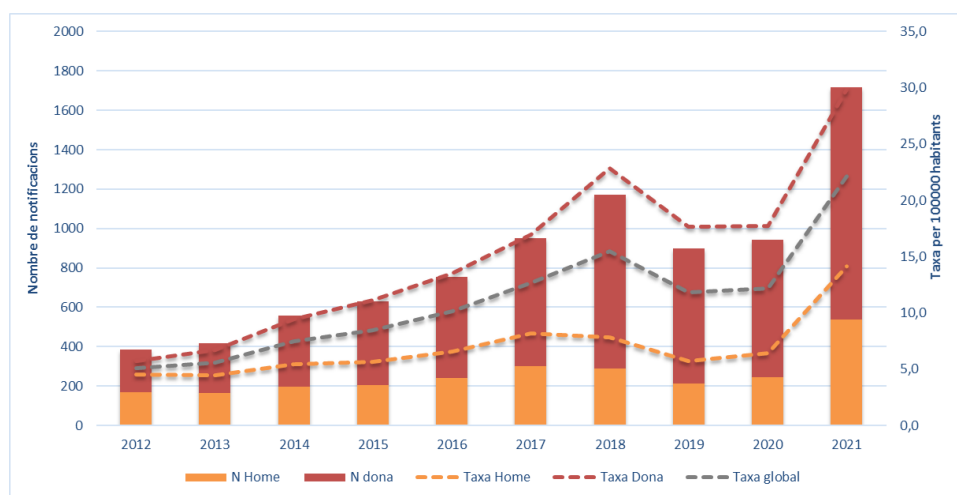

Figura 40. Evolució de la taxa per 100000 habitants d'herpes genital per sexe, Catalunya 2012-2021.

Segons grup d'edat, tant en global com en les dones el grup predominant va ser dels 20-29 anys, 39,2% i 43,2%, respectivament. Pels homes el grup d'edat majoritari va ser dels 30-39 anys amb el 37,1% dels casos (figura 41).

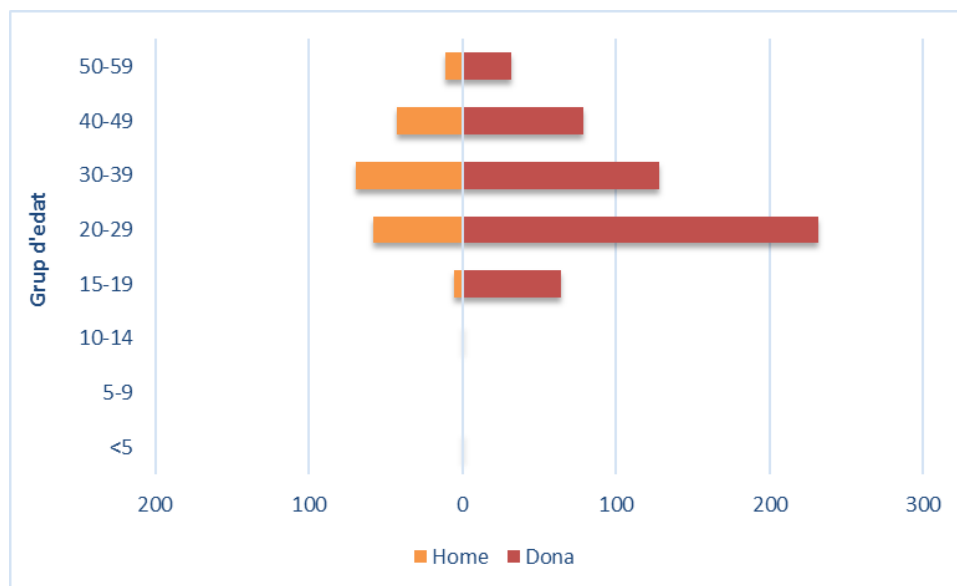

Figura 41. Distribució del nombre de casos d'herpes segons sexe i grup d'edat, Catalunya, 2021.

Herpes genital segons país de naixement

La taxa d'herpes en les persones nascudes a l'Estat espanyol corresponia a 12,1 casos per 100.000 habitants amb un total de 783 notificacions i representant el 61,5% dels casos notificats per als espanyols, mentre que, la taxa en els nascuts fora l'estat es va situar en 41,4 casos i el 38,5% dels casos notificats segons país de naixement. La taxa en estrangers ha estat el triple a la dels espanyols els darrers 4 anys. Anterior a aquests anys la taxa en els nascuts fora l'Estat era fins a 8 vegades superior.

9 Infecció per tricomonos

9.1 Situació epidemiològica de les tricomonos a Catalunya

9.1.1 Casos notificats de tricomonos a Catalunya l'any 2020 al SNMC i la seva evolució per al període 2012-2021.

L'any 2021, la taxa global de tricomonos es va situar en 18,8 casos per cada 100.000 habitants amb un total de 1457 casos declarats al SNMC. En els darrers deu anys la taxa de tricomonos ha incrementat amb una mitjana anual de període del 25,3% (figura 42). L'IEA es va situar en 0,8.

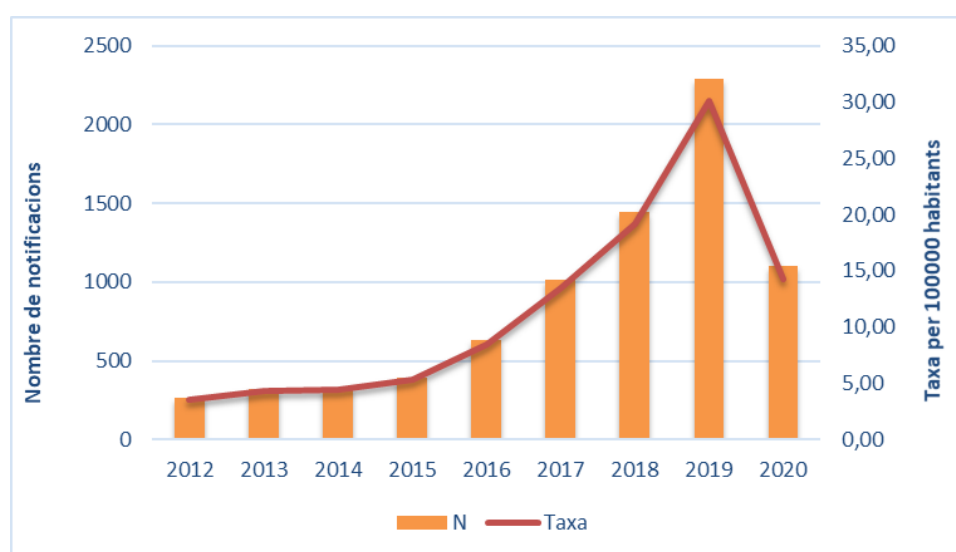

Figura 42. Evolució de la taxa per 100000 habitants dels casos notificats de tricomonos, Catalunya 2012-2021.

9.1.2 Anàlisi descriptiva de notificacions de les tricomonos

Tricomonos segons Regió Sanitària

Durant l'any 2021, les diferències entre les taxes en les Regions Sanitàries van oscil·lar entre els 47,1 casos per 100.000 habitants a la Regió Sanitària de la Catalunya central fins als 17,3 casos per cada 100.000 habitants a la Regió Sanitària de Girona. A l'Alt Pirineu i Aran no es va notificar cap cas (figura 43).

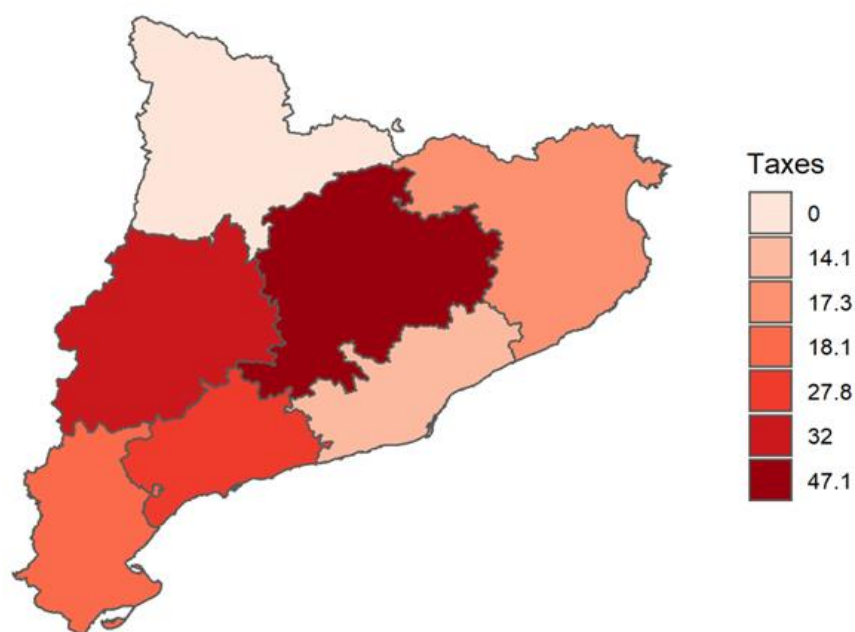

Figura 43. Distribució de la taxa per 100000 habitants dels casos de tricomonos notificats per Regió Sanitària, Catalunya 2021.

Tricomonos segons sexe i edat

El 91,9% (1339) dels casos van ser en dones corresponent a una taxa de 34,0 casos per 100.000 habitants. Es van notificar 118 casos en homes corresponent a una taxa de 3,1 casos per 100.000 habitants. La raó home: dona va ser de 0,1, mantenint-se estable els darrers deu anys, tot i que la taxa en homes ha incrementat més que la de les dones, de mitjana un 82,1% respecte el 23,8% de les dones (figura 44).

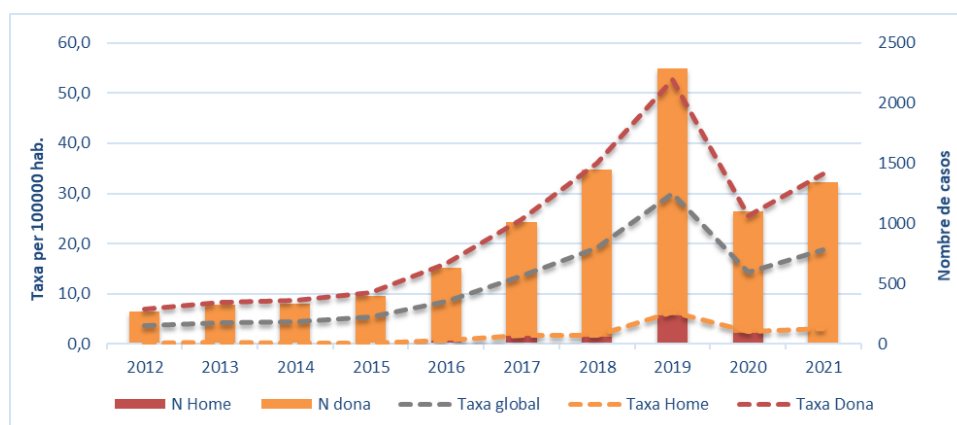

Figura 44. Evolució de la taxa per 100000 habitants de tricomonos segons sexe, Catalunya 2012-2021.

Segons grup d'edat, el grup d'entre els 40-49 anys va ser superior tant en global com per homes i dones, 29,0%, 28,8% i 29,3%, respectivament (figura 45).

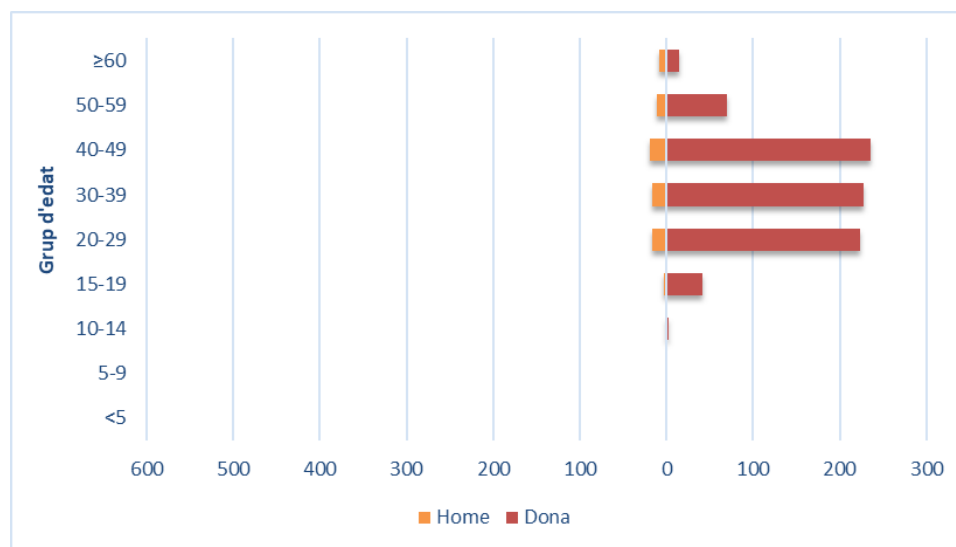

Figura 45. Distribució del nombre de casos de tricomonos segons sexe i grup d'edat, Catalunya 2021.

Tricomonos segons país de naixement

El 55,0% (641) dels casos declarats corresponien a persones nascudes a l'Estat espanyol amb una taxa de 9,9 casos per cada 1000000 habitants, mentre que el 45,0% corresponia a nascuts fora l'estat amb una taxa de 42,0 casos per cada 1000000 habitants. La taxa en els nascuts fora l'estat ha estat el quadruple a la d'espanyols en els darrers deu anys.

10 Conclusions

- Fins al 2019, la situació epidemiològica de les ITS a Catalunya mostrava un increment en el nombre de casos amb increments anuals del 43,9% de mitjana, fins la irrupció de la pandèmia per SARS-CoV2 que va produir un descens del 19,6%. El número de casos declarats de les ITS de declaració individualitzada l'any 2021 ha superat els nivells pre-pandèmics amb un increment del 37,4% respecte l'any anterior i un total de 19866 ITS declarades.
- La infecció genital per clamídia és la ITS més declarada amb un 54,6% i una taxa corresponent a 140,2 casos per cada 100.000 habitants. La segueix la gonocòccia amb el 33,6% i una taxa corresponent a 86,2 casos, la sífilis amb el 10,0% i una taxa de 25,7 casos i finalment, el limfogranuloma veneri corresponent a l'1,8% dels casos declarats i una taxa de 4,3 casos per cada 100.000 habitants.
- L'herpes i les tricomonos, declarats a partir del SNMC, presenten una taxa de 22,2 i 18,8 casos per cada 100.000 habitants, respectivament amb un increment del 19,1% i 25,3%, respectivament, de mitjana els darrers deu anys.
- Els homes van presentar percentatges superiors a les dones en el cas de la sífilis, gonocòccia i limfogranuloma veneri. Mentre que les dones presenten percentatges superiors en la clamídia, l'herpes i les tricomonos. Tot i que, en els darrers deu anys la taxa en homes incrementa amb major proporció a les dones pel que fa a la clamídia i en les dones per a la sífilis.
- La infecció genital per clamídia i la gonocòccia presenten una edat mitjana al diagnòstic inferior, 28 i 33 anys, respectivament, a la sífilis i el limfogranuloma veneri, 39 i 37 anys, respectivament. Les dones presenten una edat mitjana al diagnòstic inferior a la dels homes en totes les ITS. Cal destacar que el 48,7% dels casos per a la infecció genital per clamídia i el 25,0% per a la gonocòccia es van diagnosticar en menors de 25 anys.
- Tot i que més del 60% dels diagnòstics d'ITS s'han produït en persones nascudes a l'Estat espanyol, la taxa entre les persones nascudes fora l'Estat és el doble a la d'autòctons en els darrers deu anys i per tant, cal diversificar els programes de prevenció per adaptar-los a les necessitats d'aquest col·lectiu especialment vulnerable.

- La transmissió sexual entre HSH continua essent la via de transmissió majoritària, a excepció de la infecció genital per clamídia que son les dones heterosexuales, tant l'any 2021 com en els darrers deu anys i, per tant, un grup prioritari en les polítiques de prevenció que s'hagin de desenvolupar tals com programes específics de reducció de danys relacionades amb el consum de drogues i la seva relació amb les pràctiques sexuals.
- És essencial millorar la conscienciació del risc i promoure els comportaments sexuals més segur així com garantir l'accés a la detecció de les ITS en les poblacions amb més risc d'adquisició i reforçar el cribratge del VIH davant un diagnòstic d'ITS i a l'inrevés. S'observa el fet que davant del diagnòstic d'una ITS la freqüència de coinfecció amb VIH es important sobretot pel que fa a la sífilis (19,1%) i el limfogranuloma veneri (22,8%) i sobretot en els HSH, per tant, cal reforçar el cribratge de VIH davant un diagnòstic d'ITS.
- Cal continuar millorant els sistemes de vigilància, integrant dades tant d'ITS i VIH-Sida com el component bio-conductual, monitoritzant sempre els principals grups de risc per poder avaluar la situació i proposar intervencions diagnòstiques, terapèutiques i preventives.

11 Referències bibliogràfiques

- 1- Decret 391/2006, de 17 d'octubre, pel qual es modifica el circuit de notificació de les malalties de declaració obligatòria i brots epidèmics al Departament de Salut (Disposició derogada). Disponible a: <http://cido.diba.cat/legislacio/828680/decret-3912006-de-17-doctubre-pel-qual-es-modifica-el-circuit-de-notificacio-de-les-malalties-de-declaracio-obligatoria-i-brots-epidemics-al-departament-de-salut-disposicio-derogada-departament-de-salut>.
- 2- DECRET 203/2015, de 15 de setembre, pel qual es crea la Xarxa de Vigilància Epidemiològica i es regulen els sistemes de notificació de malalties de declaració obligatòria i brots epidèmics. Disponible a: https://dogc.gencat.cat/ca/pdogc_canals_interns/pdogc_resultats_fitxa/?action=fitxa&documentId=702922&language=ca_ES.
- 3- Definició de cas de les malalties de declaració obligatòria. disponible a: https://canalsalut.gencat.cat/web/.content/_Professionals/Vigilancia_epidemiologica/documents/arxiu/spdefimdo.pdf.
- 4- European Centre for Disease Prevention and Control. Chlamydia infection. In: ECDC. Annual epidemiological report for 2018. Stockholm: ECDC; 2020.
- 5- European Centre for Disease Prevention and Control. Gonorrhoea. In: ECDC. Annual epidemiological report for 2018. Stockholm: ECDC; 2020.
- 6- European Centre for Disease Prevention and Control. Syphilis. In: ECDC. Annual epidemiological report for 2018. Stockholm: ECDC; 2020.
- 7- European Centre for Disease Prevention and Control. Lymphogranuloma venereum. In: ECDC. Annual epidemiological report for 2018. Stockholm: ECDC; 2020.
- 8- Unidad de vigilancia del VIH, hepatitis y conductas de riesgo. Vigilancia epidemiológica de las infecciones de transmisión sexual, 2018. Centro Nacional de Epidemiología, Instituto de Salud Carlos III/Plan Nacional sobre el Sida, Dirección General de Salud Pública, Calidad e Innovación; 2020.

12 Taules

Any incidència	Total clamídia	Sexe		País naixement		Orientació sexual				Grup edat									Regió sanitària						
		Home	Dona	Espanyol	Estranger	Dona Heterosexual	Home Heterosexual	HSH	Transsexual	<5	5-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	≥60	Barcelona	Catalunya Central	Girona	Lleida	Alt Pirineu Aran	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre
2016	1807	626	1181	864	264	193	193	158	1	0	0	8	263	869	418	194	42	13	1551	69	138	14	5	16	14
2017	3135	951	2184	1414	455	351	351	147	2	0	0	9	503	1588	625	326	68	16	2579	176	189	55	5	113	18
2018	6315	2352	3963	2852	896	615	615	406	5	0	0	17	1016	3143	1295	644	167	33	5133	269	458	130	7	247	71
2019	10356	4192	6164	3303	1066	982	982	707	5	0	0	30	1560	5290	2136	970	305	65	8483	370	760	203	16	475	49
2020	7729	3389	4340	2248	670	576	576	710	7	0	0	15	1031	3971	1658	782	236	36	6219	350	467	172	16	450	55
2021	10851	5033	5818	3189	1828	665	665	641	8	1	0	22	1517	5248	2480	1149	353	81	8684	496	804	241	22	521	83

Taula 1. Evolució del nombre de casos declarats de clamídia segons les principals característiques demogràfiques i grup de transmissió, 2016-2021.

Any incidència	Total gonocòccia	Sexe		País naixement		Orientació sexual				Grup edat								Regió sanitària							
		Home	Dona	Espanyol	Estranger	Dona Heterosexual	Home Heterosexual	HSH	Transsexual	<5	5-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	≥60	Barcelona	Catalunya Central	Girona	Lleida	Alt Pirineu Aran	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre
2012	668	568	100	479	145	69	115	233	1	0	1	0	54	273	212	81	33	14	535	17	74	7	0	35	0
2013	770	669	101	552	201	74	158	308	3	0	0	5	72	305	247	101	32	8	659	11	51	3	3	42	1
2014	1234	1034	200	933	268	128	172	404	2	0	0	3	96	446	417	187	64	21	1062	42	77	5	1	39	8
2015	1490	1263	227	832	228	126	170	457	1	0	1	2	126	575	465	217	78	26	1294	61	88	8	1	30	8
2016	2110	1747	363	899	183	155	174	424	2	3	2	5	151	850	644	298	113	44	1853	51	109	39	1	50	7
2017	2863	2326	537	1046	235	234	236	506	5	0	2	1	205	1252	834	388	142	39	2458	95	159	69	4	67	11
2018	3347	2637	710	1300	287	335	333	543	7	0	0	4	301	1338	951	510	185	58	2856	111	208	42	3	116	11
2019	5058	3929	1129	1886	419	555	439	893	10	1	0	8	391	2005	1479	807	265	102	4433	132	238	73	5	154	23
2020	4621	3722	899	1378	346	518	283	1349	13	0	0	3	309	1774	1438	803	235	59	4132	109	136	50	11	160	23
2021	6674	5547	1127	2274	570	670	346	1437	21	0	0	8	355	2436	2288	1090	386	111	5975	149	213	95	9	197	36

Taula 2. Evolució del nombre de casos declarats de gonocòccia segons les principals característiques demogràfiques i grup de transmissió, 2012-2021.

Any incidència	Total sífilis	Sexe		País naixement		Orientació sexual				Grup edat									Regió sanitària						
		Home	Dona	Espanyol	Estranger	Dona Heterosexual	Home Heterosexual	HH	Transsexual	<5	5-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	≥60	Barcelona	Catalunya Central	Girona	Lleida	Alt Pirineu Aran	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre
2012	596	498	98	365	197	34	48	286	7	0	0	0	9	157	214	139	44	33	498	24	44	9	0	18	3
2013	652	575	77	448	191	43	62	386	4	0	0	0	12	175	241	135	62	27	520	30	53	18	1	29	1
2014	972	857	115	683	238	43	38	462	12	0	0	1	16	223	345	237	96	54	816	40	41	26	2	41	6
2015	1237	1092	145	538	190	45	57	514	4	0	0	4	20	263	415	288	144	103	1059	49	62	10	0	47	10
2016	1654	1448	206	534	166	46	62	524	6	0	0	0	45	284	491	450	208	176	1382	37	146	36	2	41	10
2017	1948	1697	251	602	174	53	48	473	6	0	0	0	36	384	617	481	220	210	1648	48	135	24	0	82	11
2018	1759	1541	218	607	180	64	90	404	4	0	0	0	40	383	539	441	198	158	1487	45	101	30	2	81	13
2019	2217	1959	258	638	175	100	131	900	24	0	0	1	50	526	690	544	244	162	1826	73	136	38	9	116	19
2020	1780	1605	175	495	158	65	70	584	12	0	0	1	27	423	587	442	194	106	1498	58	87	26	2	88	21
2021	1986	1758	228	603	179	70	72	507	12	0	0	0	18	479	611	457	260	161	1695	40	138	22	4	74	13

Taula 3. Evolució del nombre de casos declarats de sífilis segons les principals característiques demogràfiques i grup de transmissió, 2012-2021.

Any incidència	Total linfogranuloma	Sexe		País naixement		Orientació sexual				Grup edat								Regió sanitària							
		Home	Dona	Espanyol	Estranger	Dona Heterosexual	Home Heterosexual	HSH	Transsexual	<5	5-9	10-14	15-19	20-29	30-39	40-49	50-59	≥60	Barcelona	Catalunya Central	Girona	Lleida	Alt Pirineu Aran	Camp de Tarragona	Terres de l'Ebre
2012	53	53	0	39	14	0	1	74	0	0	0	0	0	14	20	17	2	0	52	0	1	0	0	0	0
2013	51	51	0	31	20	0	1	50	0	0	0	0	0	8	33	9	0	1	49	0	1	0	0	1	0
2014	115	115	0	84	29	0	0	48	0	0	0	0	1	19	51	37	6	1	112	1	1	0	0	1	0
2015	110	110	0	70	36	0	2	90	0	0	0	0	0	25	44	33	4	4	106	1	2	0	0	1	0
2016	124	124	0	66	36	0	1	82	0	0	0	0	0	25	46	42	10	1	119	0	5	0	0	0	0
2017	157	153	4	76	24	0	1	83	0	0	0	0	2	35	65	48	5	2	153	0	1	1	0	2	0
2018	181	181	0	91	16	2	0	67	1	0	0	0	1	44	72	47	13	4	173	3	1	0	0	3	1
2019	343	336	7	135	36	0	6	85	0	0	0	0	3	75	126	94	37	8	316	5	6	5	0	7	4
2020	329	322	7	146	17	3	3	199	1	0	0	0	2	71	112	95	37	12	314	3	5	1	0	6	0
2021	355	347	8	107	60	3	3	91	1	0	0	0	2	89	133	101	24	6	340	4	6	1	0	1	3

Taula 4. Evolució del nombre de casos declarats de linfogranuloma veneri segons les principals característiques demogràfiques i grup de transmissió, 2012-2021.